

Arrest

nr. 273 653 van 2 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 12 november 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 november 2021 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat O. TODTS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. Verzoekers, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 28 juni 2019 (verzoeker) en op 19 september 2020 (verzoekster) en hebben een verzoek om internationale bescherming ingediend op 25 november 2020.

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers door de Dienst Vreemdelingenzaken op 15 december 2020 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 27 oktober 2021 besloot de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers. Deze beslissingen werden op 28 oktober 2021 aangetekend verzonden.

1.4. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van E.C. (verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Fier en bent u Albanees staatsburger. In 2000 vertrok u naar Italië. In november 2016 reisde u vanuit Italië naar Albanië terug, omdat u documenten moest regelen voor uw toekomstig verblijf in de Verenigde Staten, aangezien u daar een legaal verblijf had verkregen. Tijdens uw verblijf werd op 20 november 2016 Nelgert Pata, een maffioso die sinds 2000 met een rivaliserende maffiaclan uit Tepelenë in conflict lag en die al meerdere aanslagen had overleefd, in Fier door onbekenden vermoord. Toen u al lang weer Albanië verlaten had, kwam u echter in het vizier van Dorian Tafili, de procureur die het onderzoek naar de moord op Pata leidde. Hij had bij het consulteren van de veiligheidscamera's in de buurt vastgesteld dat u zowel op 19 als op 20 november 2016 herhaaldelijk met een huurauto passeerde langs het hotel waar Nelgert toen verbleef, dat u zich met deze wagen, waarin u bleef zitten, geparkeerd had op een positie vanwaar het hotel perfect in de gaten kon worden gehouden, dat u uw voertuig korte tijd voor het plegen van de moord nog enige tijd daar had geparkeerd en dat de auto van waaruit de moordenaars op Nelgert hadden geschoten exact op de plaats stond waar u even daarvoor zelf nog had gestaan. De procureur riep in het kader van het onderzoek zowel u als uw vader op en vaardigde op een gegeven moment tegen u een aanhoudingsbevel uit, dat geldig was voor een aantal weken. De geldigheid van dit aanhoudingsbevel vocht u aan, maar door de chronische achterstand van het Albanese juridische systeem werd uw beroep pas behandeld wanneer het aanhoudingsbevel al niet meer geldig was waardoor uw beroep werd verworpen. Uiteindelijk rondde de procureur, die u van corruptie en banden met de werkelijke daders verdacht, het onderzoek af en, hoewel de daders van de schietpartij nooit werden gevonden – in het conflict met Pata waren veel figuren uit de onderwereld betrokken, maar hiernaar werd volgens u, ofschoon Nelgerts moeder hun namen had vermeld als zijnde verantwoordelijk voor één van de aanslagen op haar zoon, naar aanleiding van de moord op Nelgert Pata geen onderzoek gevoerd –, meende hij dat er voldoende bewijzen waren om u naar de rechter te laten doorverwijzen. Deze doorverwijzing werd door Sota, een volgens u corrupte rechter, beslist en sindsdien werd uw zaak behandeld door de districtsrechtbank van eerste aanleg van Fier. Tijdens het door de procureur gevoerde onderzoek verbleef u zowel in Italië als in de Verenigde Staten. In juni 2019 kwam u naar België, waar u op 4 juli 2019 werd opgepakt omdat er intussen tegen u een internationaal aanhoudingsbevel was uitgevaardigd. Na een maandenlang verblijf in de gevangenis van Sint-Gillis werd u vrijgelaten, maar de kamer van inbeschuldigingstelling verleende wel een gunstig advies voor uw uitlevering. Op 25 november 2020 verzocht u om internationale bescherming. U verklaarde te vrezen dat u slachtoffer zou worden van een corrupte rechtsgang – de bewijzen die uw advocaat wilde neerleggen om u te kunnen laten vrijspreken werden bijvoorbeeld door de rechtbank van Fier teruggestuurd hetgeen u bijzonder vreemd vond – die bovendien, gelet op de aan de gang zijnde vettingprocedure waarbij alle rechters en procureurs worden doorgelicht en waarbij alle corrupte leden van het juridisch systeem worden ontslagen waardoor er grote gaten in het personeelsbestand worden geslagen, véél te lang zou kunnen aanslepen. Zo sleepte de rechtszaak in eerste aanleg ten tijde van uw persoonlijk onderhoud al anderhalf jaar aan. Bovendien vreest u de wraak van Nelgerts (criminele) familie die denkt dat u deel uitmaakt van de bende die Nelgert heeft vermoord. Dit leidde u onder meer af uit het feit dat Nelgerts vader tijdens één van de zittingen in de rechtbank riep dat hij wel zou tonen hoe hij het zou regelen, waarop hij door de politie uit de rechtszaal werd gezet. Tot slot sloot u niet uit dat ook de werkelijke daders van de moordaanslag het op u zouden kunnen gemunt hebben. Immers, als u geëlimineerd zou worden, zou het voor hen bijzonder gemakkelijk zijn om alle schuld voor de moord op u af te schuiven. U meent bijgevolg dat met uw dood de familie van het slachtoffer voldaan zal zijn, de echte moordenaars gered zullen zijn en de procureur zal kunnen zeggen dat de zaak afgesloten kan worden. Na uw persoonlijk onderhoud liet u het Commissariaat-generaal weten dat u op 25 februari 2021 door de rechtbank van Fier werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 17 jaar en dat u hiertegen in beroep bent gegaan. Dit beroep is nog in behandeling.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Albanees paspoort; uw Albanese en Italiaanse identiteitskaart; uw Albanese en Italiaanse rijbewijs; uw Italiaanse 'permesso di soggiorno'; uw Amerikaanse 'learner permit'; uw Albanese huwelijksakte; de Italiaanse documenten van uw kinderen; een door u opgesteld schema om de context van de moord op Nelgert Pata beter te begrijpen; verschillende artikels verschenen in de pers over Nelgert Pata, zijn criminele parcours en zijn betrokkenheid in een bendeconflict met als protagonisten onder meer hijzelf, Elton Cico, Jani Alijaj, Redjan Rraja, enz.; diverse documenten i.v.m. het aan België gerichte Albanese uitleveringsverzoek in uw hoofde naar aanleiding van de moord op Nelgert Pata met onder meer een oproepingsbrief voor u en

een verkeerd gedateerde oproepingsbrief voor uw vader P. (...) d.d. 24 mei 2015 (sic); de conclusies van uw Belgische advocaten, d.d. 11 november 2019, met een argumentatie waarom u niet aan Albanië mag uitgeleverd worden; het gunstig advies van het Hof van Beroep te Brussel voor uw uitlevering aan de Albanese autoriteiten, d.d. 27 november 2019; een beschikking van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel d.d. 8 mei 2020 en een arrest van het Hof van Beroep te Brussel d.d. 20 mei 2020 in verband met uw vasthouding en uw invrijheidstelling; een document met gegevens in verband met uw arrestatie en uw verblijf in België in een penitentiaire instelling; het verzoekschrift van uw Albanese advocaat d.d. 18 januari 2021 opgesteld in het kader van de tegen u ingeleide procedure voor de districtsrechtbank van eerste aanleg van Fier; een aan uw Belgische advocaten gericht schrijven van uw Albanese advocaat, d.d. 7 april 2020, waarin hij de dysfuncties van de districtsrechtbank van Fier, van het Hof van Beroep van Vlora en van het Hooggerechtshof beschrijft en waaruit hij afleidt dat uw rechtszaak wel eens heel lang zou kunnen aanslepen; een persartikel over de polemieken veroorzaakt door een volgens de krant vreemde vrijspraak beslist door rechter Sota, de rechter die uw zaak naar de districtsrechtbank van Fier heeft doorverwezen, in het kader van een dossier losstaand van het uwe; een persartikel over een onderzoek van het onderzoeksprogramma Fiks Fare dat de procureur Tafili in een dossier los van het uwe beschuldigt van corruptie; enkele persartikels over twee schandalen waarbij rechters van het Hof van Beroep van Vlora betrokken zijn; een artikel over verklaringen van de Albanese ombudsman in verband met de lange beroepsprocedures; een artikel over de achterstand van het Hooggerechtshof; een artikel over problemen bij de Vettingcommissie neergelegd om aan te tonen dat er zelfs op dit niveau corruptie is; enkele documenten van de Dienst Vreemdelingenzaken in verband met uw verblijf in België; Belgische leerlingenfiches van uw kinderen; en twee brieven van uw Belgische advocate d.d. 14 december 2020 en 8 februari 2021 waarin ze argumenteert waarom u recht heeft op de vluchtelingenstatus. Na uw persoonlijk onderhoud legde u nog het vonnis van de districtsrechtbank van eerste aanleg van Fier, d.d. 25 februari 2021, neer, waaruit blijkt dat u voor uw bijdrage aan de moord op Nelgert Pata tot een gevangenisstraf van 17 jaar werd veroordeeld. U legde tevens het verzoekschrift neer dat uw advocaat overmaakte aan het Hof van Beroep te Vlora in het kader van jullie beroep tegen het vonnis van de districtsrechtbank van Fier.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst houdt uw betrokkenheid in de door u vermelde rechtszaak – u wordt beschuldigd van medeplichtigheid bij moord omdat u korte tijd voor het plegen van de moord op Nelgert Pata aanwezig was op de plaats delict (CGVS, p. 8-24; CGVS echtgenote, p. 17) – geen verband met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Evenmin heeft u aangetoond dat u omwille van uw betrokkenheid bij een rechtszaak een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de in de conclusies van uw Belgische advocaten omschreven rechtsweigering (stuk 2) door de extreem lange juridische procedure die u zou riskeren door de gevolgen van de vettingprocedure waardoor er te weinig integere rechters actief zouden zijn en waardoor uw juridische procedures veel te lang zouden kunnen aanslepen (CGVS, p. 9; CGVS echtgenote, p. 7-8), kan erop gewezen worden dat de loutere mogelijkheid van rechtsweigering en het opperen van hypothesen over een eventuele toekomstige lange procedure bij het Hooggerechtshof en bij het Europees Hof van de Rechten van de Mens in Straatsburg (CGVS, p. 9-10) niet volstaan. Algemene beschouwingen over het functioneren van het Albanese rechtstelsel of uitspraken van het Europees Hof van de Rechten van de Mens over het Albanese rechtstelsel, waarnaar jullie verwezen (CGVS, p. 9; CGVS echtgenote, p. 15), zijn op zich onvoldoende om het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet ook in concreto worden aangetoond. Hierin bent u evenwel niet geslaagd. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt over het functioneren van de Albanese justitie allereerst dat de rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht

om in beroep te gaan wettelijk gegarandeerd worden. Uit uw verklaringen en uit de door u neergelegde stukken in verband met de feiten die u ten laste worden gelegd, blijkt in dit verband dat er onmiddellijk na de feiten een onderzoek heeft plaatsgevonden, waarbij verschillende concrete onderzoeksdaaden werden gesteld die uitgebreid in het door u neergelegde vonnis van eerste aanleg worden omschreven (zie vonnis d.d. 25 februari 2021, art. 9 t.e.m. 85). Dat er bij het plegen van de onderzoeksdaaden een aantal materiële fouten zijn gemaakt, zoals bijv. het vermelden van een verkeerde datum op uw oproepingsbrief die verkeerdelijk op 24 mei 2015, i.e. vóór de moord op Nelgert, werd gedateerd, wijst op zich, zoals ook het Hof van Beroep te Brussel in zijn door u neergelegde advies d.d. 27 november 2019 stelde, niet op incompetentie. U verklaarde dat, toen u beroep aantekende tegen een aanhoudingsbevel pas vier maanden later een beslissing werd genomen, terwijl het aanhoudingsbevel slechts drie maanden geldig was (CGVS, p. 10). Dit klopt evenwel niet. Het Hof van Beroep van Brussel stelde immers vast dat er op 26 juni 2018 een beschikking gewezen werd waarin u in voorlopige hechtenis werd geplaatst. Hiertegen kon u beroep aantekenen. Dit beroep werd op 18 juli 2018, i.e. 22 dagen later, afgewezen door het Hof van Beroep van Vlora. Hieruit blijkt dat er een mogelijkheid bestaat van rechtsmiddel tegen een beslissing tot aanhouding en dat er een uitspraak is geweest binnen een redelijke termijn. Zelfs al vertrouwde uw echtgenote één van de drie rechters van de districtsrechtbank van Fier die in uw zaak moesten oordelen niet, dan nog hadden u noch uw echtgenote aanwijzingen dat de rechters die uw zaak in eerste aanleg behandelden betrokken waren in schandalen of oneerlijk waren en achtte u het ten tijde van uw persoonlijk onderhoud niet onmogelijk dat u vrijgesproken zou worden (CGVS, p. 10-11; p. 13; CGVS echtgenote, p. 12-14; zie ook stuk 4, i.e. het schrijven van uw Albanese advocaat d.d. 7 april 2020). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u bijgestaan werd door een advocaat, die toegang had tot alle stukken van het dossier, die alle zittingen kon bijwonen, die zelf ook stukken in uw voordeel kon aanbrengen en die uw zaak kon bepleiten. Toen hem op de laatste zitting gevraagd werd om zijn pleidooi in te korten, weigerde hij resoluut en kon hij volledig pleiten (CGVS, p. 13; p. 22). U beweerde weliswaar dat, ofschoon uw Albanese advocaat initieel meende dat alles in uw zaak correct was verlopen (CGVS, p. 13-14), er plots iets vreemds was gebeurd: op een bepaald moment werden bewijzen die hij wilde neerleggen, teruggestuurd (CGVS, p. 14; CGVS echtgenote, p. 13). Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat de bewijzen door de rechtbank van Fier teruggestuurd werden omdat ze niet aan de wettelijke normen beantwoordden (CGVS, p. 14), hetgeen ook uit het door u neergelegde vonnis blijkt (zie vonnis d.d. 25 februari 2021, art. 75-80). Toen u sommige stukken onder de juiste vorm neerlegde, werden deze alsnog aanvaard (CGVS, p. 15-16). Uit het feit dat niet alle door u neergelegde stukken door de rechtbank als bewijzen werden aanvaard omdat deze niet aan de wettelijk vereiste vorm beantwoordden, kan dan ook geen vooringenomenheid afgeleid worden, temeer daar uit het vonnis blijkt dat u de nodige tijd had gekregen om uw bewijzen alsnog in de juiste vorm neer te leggen. Uit het vonnis blijkt overigens ook dat u zelf getuigen heeft kunnen oproepen (vonnis, art. 72-73). Uiteindelijk werd er, in tegenstelling tot alle hypotheses over een veel te lang proces op het niveau van de districtsrechtbank van Fier, geuit door zowel u en uw echtgenote als jullie Albanese advocaat in zijn schrijven d.d. 4 april 2020 (stuk 4), op 25 februari 2021 een uitgebreid gemotiveerd vonnis geveld. Uit het loutere feit dat u het manifest oneens bent met de inhoud van dit vonnis, kan op zich geen partijdigheid van de rechters worden afgeleid. Hoe dan ook kon u tegen dit vonnis in beroep gaan. Uw advocaat kon in zijn verzoekschrift jullie argumenten uit de doeken doen waarom jullie het oneens zijn met het in eerste aanleg gevelde vonnis (zie verzoekschrift neergelegd op het CGVS op 21 oktober 2021). Het beroep is, in tegenstelling tot de vrees van uw echtgenote dat de behandeling van het beroep lang zal aanslepen en in tegenstelling tot de door uw Albanese advocaat in zijn schrijven d.d. 7 april 2020 geuite hypotheses – herhaald kan worden dat zijn hypotheses inzake het proces in eerste aanleg niet bewaarheid zijn geworden – (CGVS echtgenote, p. 15-16; stuk 4), momenteel volop in behandeling. Uw loutere verwijzing naar twee schandalen bij het Hof van Beroep in Vlora (CGVS, p. 11-12; CGVS echtgenote, p. 15) – de rechter die in dezelfde zaak twee tegengestelde vonnissen velde heet Brikena Ukperaj Lubonja en zal in beroep geen oordeel vellen over jullie zaak (zie mail advocate d.d. 20 oktober 2021) en de rechters die hun arrest reeds klaar hadden voor het einde van de procedure hebben ontslag genomen – heeft geen uitstaan met uw zaak en is bijgevolg ook onvoldoende om te besluiten dat er een risico zou bestaan op rechtsweigering. Intussen gaat de behandeling van dit beroep vooruit: er werden rechters bepaald die de zaak behandelen en op 2 november 2021 staat de volgende zitting gepland (zie mail advocate d.d. 20 oktober 2021). Dat één van de rechters nog via de vettingprocedure moet passeren, zoals in de mail van uw advocaat d.d. 20 oktober 2021 staat te lezen, doet daar geen afbreuk aan. U erkende tot slot dat het mogelijk was dat u in beroep vrijgesproken zou worden (CGVS, p. 12). Gelet op voorgaande vaststellingen volstaan de door jullie en uw Albanese advocaat geopperde hypotheses over een mogelijks lange procedure niet en heeft u niet in concreto aangetoond dat uw zaak, die in beroep volop wordt behandeld en waarvan de uitkomst ook in uw voordeel kan zijn, oneindig lang zal aanslepen ten gevolge van een tekort aan magistraten.

De door u gehekelde banden tussen het juridisch apparaat en criminele bendes en uw vrees dat de echte daders de juridische procedure met geld zouden kunnen beïnvloeden – u stelde onder meer dat de

procureur, Dorian Tafili, en Piro Sota, de rechter die uw zaak naar de districtsrechtbank van Fier doorverwezen heeft, vooringenomen en partijdig zijn/waren – (CGVS, p. 8-10; p. 12; p. 17; p. 20-21; CGVS echtgenote, p. 6-7; p. 11-13; p. 16-17) heeft u evenmin in concreto aangetoond. U steunde zich voor de banden tussen de Albanese autoriteiten en de criminele bendes en voor uw beweringen over de corrupte Tafili en Sota immers voornamelijk op televisieprogramma's en persartikels die betrekking hebben op zaken die geen uitstaan hebben met uw zaak (zie stuk 3: de conclusies van uw advocaten voor de zitting van 13 november 2019, waarin ook naar het door u neergelegde artikel d.d. 23 oktober 2018 over procureur Tafili (i.e. stuk 9) verwezen wordt; stuk 8 over rechter Sota die wegens gebrek aan bewijs in een specifieke zaak verdachten vrijspreekt; CGVS, p. 21; CGVS echtgenote, p. 6; p. 13; p. 15-18) en die op zich bijgevolg onvoldoende zijn om te besluiten dat er in uw dossier partijdig zou geoordeeld worden en dat er aldus in uw hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou bestaan, temeer daar u niet eens wist of de in de pers aangeklaagde fouten van de procureur door de autoriteiten werden onderzocht en of er, indien nodig, tegen werd opgetreden (CGVS, p. 21). Jullie hadden verder geen concrete bewijzen of aanwijzingen waaruit ook maar enigszins zou kunnen blijken dat de magistraten die uw zaak behandelen beïnvloed of omgekocht zouden zijn en kwamen niet verder dan het uiten van vermoedens, hypotheses en speculaties gebaseerd op de hierboven vermelde berichten in Albanese media (CGVS, p. 12; p. 17; CGVS echtgenote, p. 6-7; p. 16). Uw echtgenote hield bovendien de mogelijkheid open dat uw zaak door ethische rechters onpartijdig zou worden behandeld en dat u zou worden vrijgesproken (CGVS echtgenote, p. 7; p. 11). U kon overigens geen enkel voorbeeld geven van een persoon die door de Albanese justitie definitief werd veroordeeld, terwijl deze manifest onschuldig was (CGVS, p. 9). Ook na uw persoonlijk onderhoud bracht u geen dergelijke voorbeelden aan, terwijl u de mogelijkheid werd geboden om hierover na uw onderhoud aan het Commissariaat-generaal bijkomende informatie over te maken (CGVS, p. 9).

Uit niets blijkt daarnaast dat, indien de magistraten in uw dossier toch partijdig en corrupt zouden blijken te zijn, u deze vooringenomen corrupte magistraten niet zou kunnen aanklagen. U erkende dat het mogelijk was om corruptie in Albanië aan te klagen (CGVS, p. 13), hetgeen ook blijkt uit de stelling van uw echtgenote dat het regelmatig voorkomt dat corrupte rechters worden opgepakt (CGVS echtgenote, p. 7) en uit de informatie van het Commissariaat-generaal. In het geval de Albanese autoriteiten hun werk in particuliere gevallen niet naar behoren zouden uitvoeren, kunnen er immers verschillende, vooralsnog niet door u gezette noch gekende (CGVS, p. 17; p. 22), stappen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren ervan aan te klagen. Informatie stelt dat, ofschoon er nog steeds hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen justitie te bestrijden. Dankzij de hervorming van de justitie is er de afgelopen jaren een significante sprong voorwaarts gemaakt, onder meer op het vlak van de onafhankelijkheid van de justitie en de onpartijdigheid van de magistraten. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij soms zelfs hooggeplaatste functionarissen, nam toe. Zo leidde ook het vettingproces, onder supervisie van de International Monitoring Operation (IMO), dat voorziet in de herevaluatie van rechters en openbaar aanklagers, in tegenstelling tot de bewering van uw echtgenote dat ook dit vettingproces corrupt zou zijn – ze legde in dit verband een artikel neer waaruit niet alleen blijkt dat twee leden van de vettingcommissie in opspraak zijn gekomen, maar ook dat hun daden worden onderzocht en vervolgd – (CGVS echtgenote, p. 15; stuk 13), tot concrete resultaten met onder meer een groot aantal ontslagen als gevolg. Ook werd het systeem om rechters en procureurs te rekruteren, te selecteren, over te plaatsen en te ontslaan verbeterd en geobjectiveerd waardoor de politieke invloed op het benoemingsproces gereduceerd werd. Het grondwettelijk hof, dat gedurende een zekere tijd, zoals jullie ook stelden, inderdaad niet actief was – in dit verband opperden u en uw Albanese advocaat de hypothese dat uw zaak, indien u ooit via dit hof zou moeten passeren, wel tien jaar niet behandeld zou worden –, is terug operationeel, hetgeen u ook erkende (CGVS, p. 9-10; p. 12; stukken 4 en 12). Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National AntiCorruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van

de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u noch corruptie in uw dossier noch de onmogelijkheid om corruptie aan te klagen aangetoond.

Betreffende uw vrees voor wraak door de familie van Nelgert Pata die ervan zou uitgaan dat u deel uitmaakt van de bende die Nelgert heeft vermoord – de vader van Nelgert zou samen met een oom in de rechtbank in aanwezigheid van uw vader zonder evenwel het woord specifiek tot hem te richten hebben gezegd dat hij zou aantonen hoe hij de zaak zou regelen en zijn moeder vroeg tijdens een zitting luidop af wie die advocaat was die die crimineel, doelend op u, verdedigde – en uw vrees ten aanzien van de niet door u gekende criminelen die Nelgert Pata werkelijk hebben vermoord (CGVS, p. 8; p. 17-20; CGVS echtgenote, p. 5-9), erkende u geen enkele concrete aanwijzing te hebben dat Nelgerts familie en de werkelijke moordenaars van Nelgert het daadwerkelijk op u gemunt zouden hebben; ook uw echtgenote erkende niet te weten wat ze wel of niet zouden doen (CGVS, p. 19-20; CGVS echtgenote, p. 9-11). Dat uw vrees in dit verband weinig concreet en hypothetisch is, blijkt tevens uit jullie houding. Hoewel u aangaf dat ook uw echtgenote en uw kinderen een gelijkaardige vrees koesterden als u – in Albanië wordt er wraak genomen op jongens, broers, enz. – (CGVS, p. 19; p. 22-23; CGVS echtgenote, p. 5; p. 19), keerden uw echtgenote én uw kinderen de afgelopen jaren meermaals naar Albanië terug (CGVS echtgenote, p. 4-5). Hun terugkeer ondergraft uw beweerde vrees in hun hoofde op aanzienlijke wijze. Voorts blijkt uit niets dat u en/of uw familieleden, indien jullie bij terugkeer naar Albanië werkelijk problemen zouden hebben met Nelgerts familie of met de personen die de moord op Nelgert hebben gepleegd, geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Immers, voordat internationale bescherming kan verleend worden aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming, quod non in casu. U heeft immers nooit een klacht tegen hen ingediend. Jullie legden uit niet veel vertrouwen te hebben in de Albanese politie (CGVS, p. 19; p. 21; CGVS echtgenote, p. 7; p. 9). Deze rechtvaardiging volstaat niet. Dat individuele agenten corrupt zijn en met criminelen samenwerken, zoals uw echtgenote onder meer aanstipte en zoals ook blijkt uit een voorbeeld gegeven in de het artikel verschenen op Shqiptarja.com d.d. 22 november 2016 – toen Elton Cico werd vermoord in het bendeconflict waarin ook Nelgert Pata later het leven zou laten, was hij in het gezelschap van een politieagent – (CGVS echtgenote, p. 16-17; stuk 7), wordt op zich niet door het Commissariaat-generaal betwist. Dat individuen binnen de Albanese autoriteiten corrupt zijn – overal ter wereld worden de autoriteiten door corrupte elementen geïnfiltreerd – , doet evenwel op zich geen afbreuk aan jullie beschermingsmogelijkheden in Albanië. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat Nelgerts vader, toen hij riep dat hij zou tonen hoe hij het zou regelen, door de politie uit de rechtszaal werd gezet (CGVS, p. 18; CGVS echtgenote, p. 10). U erkende tevens dat er gevallen zijn waarbij de politie wel degelijk goed haar werk doet (CGVS, p. 18): zo was uw vader een integer politieagent en toen u gevraagd werd of hij op een politiedienst van integere agenten heeft gewerkt, antwoordde u enkel dat hij op het werk geen problemen had gehad (CGVS, p. 20). Bovendien blijkt dat de agent die op het moment van de moord op Elton Cico in zijn gezelschap vertoefde, werd gearresteerd onder meer omdat hij bewijsmateriaal zou hebben achtergehouden en werden twee agenten, met name Haki Hasanbegaj en Gani Abazi die samenwerkten met Renato Caushi, een andere betrokkene in het bendeconflict, volgens een door jullie neergelegd persartikel gearresteerd (stuk 7). Voorts blijkt dat Nelgerts vader in het verleden opgepakt en onder meer voor prostitutie veroordeeld werd en een lang strafblad heeft (CGVS echtgenote, p. 10; stuk 7: artikel verschenen in Panorama, d.d. 21 november 2016). Ook blijkt Nelgert Pata, een notoir crimineel, in de gevangenis te hebben gezeten, hetgeen vooronderstelt dat hij door de (politie) autoriteiten aan een onderzoek werd onderworpen en werd gearresteerd (CGVS, p. 21; stuk 4; stuk 7: artikel verschenen in Panorama, d.d. 21 november 2016). Tevens ondernamen de Albanese autoriteiten verschillende acties om diverse andere criminelen die betrokken waren bij het bendeconflict waarin ook Nelgert betrokken was te vervolgen. Zo werd een arrestatiebevel tegen Jani Alijaj uitgevaardigd en werden Renato Caushi en Renato Millosi opgepakt (CGVS echtgenote, p. 10; p. 16; stuk 7). Uit het door u opgesteld schema om de problemen van Nelgert beter te begrijpen blijkt dat Redjan Rraja, ofschoon hij een familielid is van een parlamentslid van de regerende socialistische partij, in november 2019 werd gearresteerd. Verder blijkt dat Elton Cico in de gevangenis Jani Alijaj verwondde, hetgeen veronderstelt dat ze beiden werden gearresteerd en vervolgd (stukken 6 en 7). Uit niets blijkt bijgevolg dat er door de Albanese autoriteiten niet zou worden opgetreden tegen de personen door wie u vreesde vermoord te zullen worden, en meer bepaald tegen (zwarte) criminelen die in bendeconflicten betrokken zijn (en die onder meer door de moeder van Nelgert Pata werden vermeld als zijnde verantwoordelijk voor de aanslag(en) op haar zoon (zie stuk 6)).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt in dit verband volledigheidshalve dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politieke autoriteiten te professionaliseren en

hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera’s in patrouillevoertuigen en van bodycamera’s bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke “legal aid clinics” opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij soms zelfs hooggeplaatste functionarissen, nam toe. Zo zette het Ministerie van Binnenlandse Zaken een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit. Verder werd hierboven reeds verwezen naar verschillende andere initiatieven om corruptie in te dijken hetgeen het vertrouwen van de Albanese bevolking in de politie moet herstellen. Ook in dit verband kan er op het bestaan van onafhankelijke instellingen gewezen worden zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo’s tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Voor zover de situatie waarin u betrokken zou zijn een bloedvete zou zijn – u sprak evenwel louter van een (mogelijke) wraaksituatie maar uw advocate wees er in haar schrijven d.d. 14 december 2020 op dat u betrokken bent in een bloedwraaksituatie –, kan hieraan ten overvloede nog toegevoegd worden dat uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus:

Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie._algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporaryalbania-characterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) bovendien blijkt dat, niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo’s bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd

de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

U stipte weliswaar nog aan dat er een politieagent uit Fier ten gevolge van zijn problemen met een bende het land had moeten verlaten en in Zwitserland om internationale bescherming had moeten verzoeken omdat hij de neven van de ex-minister van Binnenlandse Zaken had vervolgd. U erkende evenwel dat het geval van die politieagent los stond van uw zaak (CGVS, p. 18; p. 22). Uw verklaringen over deze politieagent die moest vluchten kunnen de inhoud van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarnaar hierboven uitgebreid werd verwezen, dan ook niet weerleggen en kunnen niet besluiten tot de afwezigheid van doeltreffende bescherming vanwege de autoriteiten in Albanië. Hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, is deze verplichting niet absoluut en kan dit niet worden begrepen als een resultaatsverbintenis (RvV nr. 190.522 van 8 augustus 2017). Zo houdt het begrip doeltreffende bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet niet in dat er op het grondgebied van het land geen machtsmisbruik mag worden vastgesteld maar moet dit worden begrepen als de verplichting voor deze staat om alles in het werk te stellen om deze feiten te voorkomen of te vervolgen en te bestraffen (CCE, arresten nr. 76466 van 5 maart 2012 en nr. 91669 van 19 november 2012). Met andere woorden, het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. Aangezien Albanië een beschermingssysteem heeft ingevoerd en het niet blijkt dat u er geen toegang toe kunt hebben, dient u te bewijzen dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. In casu is dit echter, zoals hierboven gebleken is, niet het geval. Overigens kan volledigheidshalve nog toegevoegd worden dat Saimir Tahiri, oud-minister van Binnenlandse Zaken, omwille van zijn hulp aan zijn criminele neven in 2019 definitief tot een gevangenisstraf werd veroordeeld. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw asielverzoek neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteit, uw nationaliteit, uw burgerlijke staat, uw verblijfsvergunningen in Italië en de Verenigde Staten, de beslissingen van de Dienst Vreemdelingenzaken inzake uw verblijf in België, de Italiaanse verblijfsvergunningen van uw kinderen en hun schoolgang in België staan hier immers niet ter discussie. Evenmin wordt getwijfeld aan de op Nelgert Pata gepleegde moord in de context van een ernstig bendeconflict, aan uw door de Albanese autoriteiten gevraagde uitlevering wegens medeplichtigheid aan deze moord, aan het oordeel van de Belgische justitie in dit verband, aan uw gevangenisverblijf in België, aan uw veroordeling door de rechtbank van Fier en aan uw beroep bij het Hof van Beroep van Vlora. Dat er een aantal problemen en schandalen zijn binnen het Albanese rechtswezen, zoals u aantoonde met verschillende in de pers verschenen artikels, wordt op zich niet betwist. U heeft evenwel niet in concreto aangetoond dat u in dit verband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou moeten koesteren.

Gelet op wat voorafgaat, wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft immers geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

1.5. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van E.L. (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanese afkomstig uit Tirana en bent u Albanees staatsburger. Sinds 2004 verbleef u voornamelijk (legaal) in Italië. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielerzoek, ingediend op 25 november 2020, integraal baseert op het asielerlaas dat uw echtgenoot E.C. (...) uit de doeken deed. Zo bevestigde u dat uw echtgenoot onterecht beschuldigd wordt van medeplichtigheid bij de moord op Nelgert Pata in november 2016 in Fier. U vreesde net als uw echtgenoot een veel te lange en corrupte rechtsgang, doordat het Albanese gerechtssysteem in complete chaos verkeert door de aan de gang zijnde vettingprocedure en door de welig tierende corruptie. U vreesde net als uw echtgenoot ook de wraak van Nelgerts (criminele) familie die denkt dat uw echtgenoot medeplichtig is aan de moord op hun familielid. Tot slot sloot u net als uw echtgenoot niet uit dat ook de werkelijke daders van de moordaanslag het op jullie zouden kunnen gemunt hebben. Ter staving van uw identiteit, uw nationaliteit en uw Italiaanse verblijfsvergunning legde u uw identiteitskaart, uw paspoort en uw Italiaanse ‘permesso di soggiorno’ neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die terzake door uw partner werden uiteengezet. In het kader van zijn verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

“(…)

(overname motieven beslissing verzoeker)”

Derhalve is ook uw verzoek kennelijk ongegrond.

Aan uw identiteit, uw nationaliteit en uw Italiaanse verblijfsvergunning, zoals aangetoond door uw documenten, wordt niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:

- het artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;*
- van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;*
- artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking);*
- artikel 16 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)*
- het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie*

- artikelen 3, 6 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.”

Verzoekende partijen vangen hun betoog aan met een aantal algemene, theoretische beschouwingen inzake (een aantal van) de aangevoerde bepalingen en beginselen.

Verzoekende partijen betogen vervolgens in antwoord op de motieven van de bestreden beslissingen dat zij weldegelijk een oneerlijk proces, een onredelijk lange procedure en/of rechtsweigering riskeren. Zij voeren in dit kader aan:

“Verzoekende partij stelt vast dat verwerende partij de critici van de verzoekende partij over het verloop van de procedure in de onderzoeksfase, onjuist hebben begrepen.

a) De problemen met de convocatiebrieven die de eiser heeft ontvangen betreft niet de materiele fout over de datum van de convocatie... het probleem is dat deze convocatie nooit naar het effectieve adres van de eiser die in Italië gedomicilieerd was, overgemaakt werd. Bovendien, werden de motieven van de convocatie niet overgemaakt (onderzoek in het kader van een moord), wat nochtans een wettelijke verplichting is. De eiser en zijn vader hebben bijgevolg nooit het belang van deze convocatie kunnen bepalen en de eiser kreeg bijgevolg nooit de opportuniteit om gevolg te geven aan deze convocatiebrieven, terwijl de Albanese overheden op de hoogte waren van zijn woonplaats. Dit heeft als gevolg dat de eiser onterecht werd beschouwd als vluchtig, terwijl hij met de opportuniteit kreeg om gehoord te worden voordat een arrestatiebevel afgeleverd werd.

Die komt uitdrukkelijk uit de memorie van de Albanese advocaat (vertaling van de memorie, pp. 5-6):

(...)

Dit werd ook duidelijk door de eiser tijdens zijn persoonlijk onderhoud uiteengezet (NPO Meneer, pp. 6 en 16).

b) Verwerende partij zich vergist tussen de twee verschillende beroepen ingesteld in het kader van de onderzoeksfase: een eerst beroep werd aangetekend tegen het arrestatiebevel en effectief behandeld. Een ander beroep werd ingediend, tegen het feit dat het onderzoek de termijn van drie maanden ingeschreven in het artikel 323 van het Strafrechtelijke Wetboek overschreef, zonder beslissing van verlenging van die termijn, wat illegaal is. Dit tweede beroep werd pas 3 maanden nadien onderzocht (vertaling van de memorie van de advocaat, p. 14).

c) De eisers mogen geen bewijs hebben dat de rechters die de procedure in eerste aanleg hebben behandeld corrupt zijn. Dit bewijs is onmogelijk te bekomen. De eiseres legde over die rechter uit:

(...)

De rechter Salha heeft tot op heden de vetting procedure niet ondergaan, zodat er een belangrijk twijfel is over haar eerlijkheid, gezien de meerderheid van de rechters ontslag kreeg na vettingproces.

Verzoekende partij wenst te benadrukken dat zij effectief het vermoeden van corruptie van die rechter heeft aangegeven: zij heeft het geschikt formulier op de website van het Onafhankelijke Commissie ingediend, in oktober 2020, toen de bewijsstukken neergelegd door de Albanese advocaat eenzijdig en willekeurig verworpen werd. Zij kreeg tot op heden enkel een email met ontvangstbewijs van die klacht (stuk 2). Die klacht zou pas geanalyseerd samen met alle andere elementen in het kader van de vetting procedure voor de rechter Salha, niet voordien.

d) De advocaat van de eiser heeft inderdaad de zaak kunnen pleiten, een memorie kunnen neerleggen, bewijsstukken voorstellen.

Verzoekende partij stelt nochtans vast dat alle precieze en duidelijke elementen aangewezen in zijn memorie niet besproken worden in het vonnis, dat geen rekening houdt met verdedigingsmiddelen ontwikkeld door die raadsman.

In tegenstelling met wat de verwerende partij beweert, werd de eiser ontheemd om zich correct te verdedigen door bewijsstukken neer te leggen.

Zoals uitgelegd door de Albanese raadsman van de eiser in zijn memorie (pp. 1-2):

(...)

De eiser heeft inderdaad bewijzen neergelegd om te tonen dat:

- Zijn terugkeer van Albanië naar Italië reeds al lang had voorzien;
- Hij een vluchtticket naar VS had gekocht en zijn reis georganiseerd voordat hij geïnformeerd over het bestaan van een onderzoek tegen hem, zodat hij nooit probeerde de vervolgingen te vluchten
- De motieven van zijn reis naar Albanië op het moment van de moord van Pata (geld en documenten te bekomen om zijn reis naar VS te organiseren).

Deze elementen werden gestaafd door stukken die de vereiste vormen respecteren:

- De mails gewisseld met de VS-ambassade in Italië werd gecertificeerd door een notaris, met respect naar alle verplichte vormen;
- De emails met de vluchten tickets werden evenals geauthentificeerd door een notaris.

Deze bewijzen werden aanvankelijk toegestaan door de rechters van de rechtbank van eerste Aanleg te Fier in een tussenvonnissen maar op het laatste moment, in oktober 2020, terwijl de procedure bij de rechtbank bijna gedaan was, heeft de Voorzitter, de Rechter Salha, haar standpunt gewijzigd en deze bewijsstukken verworpen.

Zij gaf geen afdoend tijd aan verzoeker om de nieuwe (onnuttige) eisvormen te vervullen en deze elementen waren bovendien onredelijk: de vluchtenticket moesten bevestigd door de CEO van Ryanair en de emails met de ambassade door de Ambassadeur zelf... De vluchtmaatschappij weigerde extra bewijs te leveren, beschouwend dat een email met bevestiging een afdoend element is en dat indien de Albanese autoriteiten een bevestiging nodig had, moesten zij die dit zelf verzoeken bij de vluchtmaatschappij...

De procureur heeft geen maatregelen ondernomen om de bewijzen van de eiser te onderzoeken en heeft het bewijslast helemaal op de rug van de eiser gesteld... De rechters hebben evenals geen onderzoeksmaatregelen ondernomen om deze belangrijke elementen te verifiëren. Deze hadden nochtans invloed op de evaluatie van de schuld van de eiser.

e) Een uitgebreid gemotiveerd vonnis werd inderdaad op 25 februari 2021 uitgesproken.

Nochtans, is dit vonnis enkel gedeeltelijk gegrond op de situatie van de eiser en de schuld van de eiser wordt enkel gegrond op vermoedens. De feiten waarop de rechtbank zich baseren is de aanwezigheid van de eiser in de buurt waar Pata vermoord werd een tiental minuten voor de moord van Pata (terwijl hij al vijftig minuten reeds vertrokken was...) en dat volgens onderzoekers deze plaats "perfect" was om de misdaad te plegen.

Er bestaat geen concreet bewijs van schuld.

Bovendien zijn alle objectieve elementen en argumenten van de verdedigingsmemorie niet geanalyseerd, terwijl zij de elementen van de beschuldiging zeer concreet tegenspreken (zie infra). Bewijsstukken neergelegd door de eiser die invloed zouden kunnen hebben op de uitspraak werden verworpen.

f) De eiser heeft een beroep aangetekend tegen dit vonnis. Dit is correct. Hij heeft erin duidelijk kritici geuit tegen het vonnis in eerste aanleg.

De eiser heeft nochtans geen zekerheid om dit beroep eerlijk en snel behandeld zal worden.

Deze zaak werd uitgesteld naar 2 november 2021. Op 2 november 2021 werd die zaak opnieuw uitgesteld: een van de drie rechters, Sokol NGRESI, is inderdaad bezig met de vetting procedure en een beslissing was verwacht betreffende vetting op 8 november 2021. De uitspraak inzake vetting werd nu uitgesteld naar 16 november 2021 '.

Op 2 december 2021, indien NGRESI ontslag krijgt, wat zeer vermoedelijk is gezien de verschillende zaken geopend tegen hem, is het onzeker of de zitting verder zal kunnen volgen: er bestaan geen rechters meer bij het Hof van Beroep te Vlore die de plaats van NGRESI zal kunnen nemen. De nieuwe rechter zal waarschijnlijk aangesteld worden vanuit een ander Hof van Beroep. Of hij de vetting reeds zal hebben ondergaan of ook riskeert ontslag te krijgen om korte termijn, is onduidelijk.

g) De eisers gaven veel voorbeelden van schandalen die het Hof van Beroep van Vlore heeft getroffen.

Alle rechters belast met de beroepen in het kader van de onderzoeksfase van de procedure kregen ontslag na vetting omdat zij corrupt waren. Dit toont dat dit Hof gangreen is door corruptie... NGRESI zal hoog waarschijnlijk ook ontslag krijgen.

Recente elementen maken nochtans twijfel zetten over de procedure van vetting van NGRESI, gezien bepaalde bewijsmateriaal tegen NGRESI verwijderd werden.

De twee andere rechters van de kamer belast met het beroep van de eiser zijn Engert Pellumbi en Laurent Fucia.

Pellumbi is waarschijnlijk een ethische rechter. Hij heeft vetting reeds ondergaan zonder ontslag te krijgen. Fucia heeft vetting nog niet ondergaan, zodat een duidelijk ondervragingspunt blijft over zijn ethiciteit (zie infra).

Zelf als Pellumbi ethiek zou zijn, is een rechter op drie niet afdoend om een meerderheid te vormen. Alle rechters moeten ethiek zijn om naar ethische beslissing te kunnen leiden.

Indien eindelijk de eiser beoordeeld wordt door ethische rechters die hem vrijspreken, zal er inderdaad geen spraak zijn van vrees voor vervolging en zal de eiser zelf afstand maken van zijn verzoek om internationale bescherming... Maar de eindelijke samenstelling van het Hof dat eindelijk zijn zaak zal beoordelen blijft onzeker.

Inmiddels, blijft de eiser onder arrestatiebevel voor feiten die hij niet gepleegd heeft en veroordeeld in eerste aanleg. Dit vormt reeds een daad van vervolging.

De vrees om rechtswegering is bijgevolg zeker niet hypothetisch maar zeer concreet. In tegendeel, is een mogelijke vrijspraak of eerlijk proces zeer hypothetisch...

h) De vrees van onredelijke lange procedure is niet tegengesproken door het feit dat de eiser reeds veroordeeld werd in eerste aanleg en een zitting al vastgesteld voor zijn beroep. Alle de zittingen van zijn beroepsprocedure werden telkens uitgesteld omdat het Hof niet in staat om een wettelijke samenstelling

te vormen (zonder omgekocht rechters of rechters die de zaak reeds hebben beoordeeld in een andere fase van de procedure).

De eiser heeft bovendien nog recht om een beroep aan te tekenen bij het Hoogste Hof. De behandelingstermijnen van dit gerecht zijn onredelijk: 10 a 20 jaren."

Waar gemotiveerd wordt dat zij niet aantonen dat de rechters in verzoekers zaak omgekocht zouden zijn, doen verzoekende partijen verder gelden:

"Verzoekende partij stelt vast dat de bewijslast die de verwerende partij op de mg van de eiseres last zetten onredelijk is.

Het is bijzonder moeilijk, zelf onmogelijk, om een bewijs te kunnen krijgen dat in hun precieze zaak, zijn de rechters en procureurs omgekocht door deze criminele groeperingen.

Er zijn wel duidelijke en sterke aanwijzingen: de Procureur SOTA is corrupt. Het is bewezen. Hij werd meerdere keren omgekocht, in verschillende zaken. En hij is aan de basis van de vervolgingen ingesteld tegen de eiser.

SOTA kreeg ontslag omwille van deze corruptie. Om een goed beeld van hemzelf te kunnen geven, nam hij ontslag een dag voor de uitspraak van zijn vetting procedure, maar de beslissing is wel dat hij uitgesloten was van het gerechtelijke apparaat voor vijftien jaren omdat hij een corrupte rechter is (zie stuk 3).

Dit element vormt een duidelijke aanwijzing dat de vrees van de eiser dat hij vervolgd werd omwille van de connecties tussen de rechter en de criminele benden.

Het is bovendien niet alleen SOTA en TAFILI die corrupte rechters zijn maar alle rechters die bij het Hof van Beroep te Vlore zijn beroepen ingesteld in het kader van het voorafgaand onderzoek, hebben behandeld.

Zij kregen ontslag na de vetting: Nazmi TROKA (zeer recent, op 4 november 2021), Klodania GjYZAI, Ilysen SALIKO.

Deze rechters, verantwoordelijk om de middelen van de eiser over de legaliteit van de vervolgingen tegen hem te onderzoeken, waren dus corrupt rechters.

De rechters bij de Rechtbank van Eerste Aanleg die op 25 februari 2021 de eiser hebben veroordeeld tot een gevangenisstraf van 17 jaren hebben tot op heden de procedure van vetting niet ondergaan, zodat er nog twijfel bestaat over hun ethiek.

De eisende partij heeft reeds in oktober 2020 het gedrag van deze rechters aangegeven bij de Onafhankelijk Commissie maar hun klacht blijft onbeantwoord (stuk 2). Die klacht zal pas met de vetting procedure van deze rechters geanalyseerd worden.

Zoals eerder gezegd, eiser blijft niet uit te sluiten dat eindelijk, hij vrijgesproken kan worden maar enkel en alleen als hij door ethische rechters beoordeeld is. Hij weet dat een van de rechter belast met zijn beroep niet onethisch is. Er zijn hoog twijfel voor de tweede, NGRESI (zie supra) en de derde blijft ook onder een ondervragingspunt (zie infra)."

Met betrekking tot de motivering inzake de mogelijkheden om klacht tegen corruptie in te dienen, stellen verzoekende partijen:

"De eisende partij wenst te benadrukken dat zij effectief een klacht hebben ingediend tegen het gedrag van de rechters in eerste aanleg. Die klacht blijft onbeantwoord (zie supra).

Verzoekende partij bestrijdt niet dat Albanië inspanningen doet om tegen corruptie te vechten: door de vetting, door instelling van nieuwe rechters,... maar totdat alle de vetting verlopen is, blijven nog corrupte rechters.

Vettingsprocedure heeft nochtans enorme vertraging genomen en pas de helft van de rechters deze procedure hebben kunnen ondergaan (zie infra).

En totdat de eiser eindelijk door ethische rechters beoordeeld wordt, wat zeer hypothetisch is, blijft hij onder arrestatiebevel en maakt hij het voorwerp van een gevangenisstraf van zeventien jaren, voor feiten die hij kennelijk niet gepleegd heeft (zie infra).

Het blijft bovendien dat zelf als de eiser eindelijk door ethische rechters gerecht zou worden, alle het dossier dat tegen hem opgesteld werd, al het onderzoek, bewijsmateriaal, werden verzameld door een procureur die onethisch is, betrokken is in meerdere corruptieschandalen. De rechters die de legaliteit van het onderzoek hebben geanalyseerd bij het Hof van Beroep waren evenals onethisch. Het is bijgevolg de hele procedure die aangetast is door deze onregelmatigheden.

Verzoekende partij wenst te benadrukken dat volgens rechtspraak van het EHRM bepaalde schendingen van het recht op een eerlijk proces mogen zo belangrijk zijn dat de hele gerechtelijke procedure oneerlijk is geworden (zie infra)."

Inzake hun vrees ten aanzien van de familie van Nelgert Pata en de moordenaars van Pata, geven verzoekende partijen aan:

“De eiser wenst te benadrukken dat hij afkomstig is uit het Zuid van Albanië en niet uit het Noord. In dit deel van het land, is vendetta met geregeld door Kanun. Er wordt geen waarschuwing gegeven voordat een persoon vermoord werd.

De eiser baseert zijn vrees op de specifieke context waarin hij beschuldigd werd van de moord van Pata: hij bevindt zich betrokken tussen een clanconflict, wat per se niet bestreden is.

Het blijkt bovendien niet bestreden te zijn dat de leden van deze criminele benden bijzonder gevaarlijk zijn, professionele moordenaars met zware achtergrond.

Met uitzondering van de onrechtstreeks bedreigingen geuit door de familie van het slachtoffer, Nelgert PATA bij de zittingen, kregen de eisers geen rechtstreeks moordbedreigingen. Deze benden werken niet zo.

Alle de moordpogingen en moorden uitgevoerd in dit bendeoorlog werden uitgevoerd zonder voorafgaande waarschuwing: Pata maakte reeds het voorwerp van een moordpoging door Caushin en zijn partners drie maanden voor zijn dood, zonder waarschuwing. Zijn rivaal, Cico, werd op 1ste mei 2016 vermoord, zonder waarschuwing. Nog recent, deed Caushin en moordpoging in het middel van de straat, tijdens deze zomer 2021, zonder waarschuwing,...

De eiser baseert zijn vrees ten opzichte van de familie van Nelgert PATA op het feit dat, ondanks er duidelijke elementen bestaan die tonen dat hij onschuldig is, blijven zijn ouders zich publiek uitspreken tegen de eiser en hem beschuldigen van de moord van hun zoon.

Zoals uitgelegd door de eiser bij zijn persoonlijk onderhoud, heeft hij die vrees “aangezien ik de enige beschuldigde ben voor de moord op hun spon. daardoor voel ik me bedreigd” (NPO Meneer, p. 19).

Eiseres baseren evenals die vrees op het feit dat Pata ook een gevaarlijke persoon was, aan de basis van de moord van Elton Cico, en zijn vader ook geen blanco strafblad heeft. Pata maakte deel van een gevaarlijke criminele organisatie (zie infra). Hij is bevriend metjani ALTAJ, die betrokken is in de dood van Elton CICO.

Eisende partij vreest evenals de effectieve moordenaars van PATA omdat het duidelijk blijkt dat de eiser gebruikt werd als zondebok, zodat iemand veroordeeld wordt voor deze moord, het onderzoek niet verder gaat en de echte moordenaars vrij mogen blijven. De eiser heeft dit lot niet aanvaarden en alles ondernomen om zijn onschuld te laten bewijzen. Hij is bereid om alle nuttige beroepen aan te tekenen. In deze omstandigheden, is de enige manier voor de moordenaars van PATA om zeker te zijn dat eiser definitief veroordeeld wordt en geen verder onderzoek loopt, de strafvordering te laten vervallen door de moord van de (vermoedelijke) moordenaar: indien de eiser dood is, zal de strafvordering vervalt worden en het onderzoek niet verder gaan.

Het is in bijzonder het enige manier om zeker te zijn dat de Albanese autoriteiten geen andere spoort zullen onderzoek, dat is de beschuldigingen die de moeder van PATA heeft kenbaar gemaakt, over de vermoedelijke moordenaars van zijn zoon, op grond van de verklaringen die zijn zoon aan hem had gedaan toen hij het voorwerp maakt van een moordpoging op 21 augustus 2016, 3 maanden voor zijn moord. Hij legde aan zijn moeder uit dat de personen aan de basis van die moordpoging waren Rrapo MUCI, Arjan MUCI, Renato CAUSHI, Blerim CICO. Volgens PATA, zouden deze personen een “hitman” hebben verkocht, Redjan RRAJA, om hem te doden.

De context waarin de moord van PATA plaats heeft genomen is bijgevolg kennelijk een bendeoorlog.

De eiser vreest voor de veiligheid voor zijn echtgenoot, de tweede eiseres, en zijn kinderen. De vrees van de verzoekende partij blijft nochtans voornamelijk op de eerste eiser, E.C. (...), voor de hogervermelde redenen. Eisende partij sluit niet aan dat de eiseres ook getroffen kan zijn door dit geweld, gezien de familie van Elton CICO werden gesloten en gefolterd in maart 2015, zodat het niet uitgesloten is dat familieleden ook getroffen zijn.

Het is correct dat de eiseres ondanks deze vrees verschillende keren naar Albanië is gereisd.

De eiseres wenst ten eerste benadrukken dat zij en haar man hebben niet rechtstreeks de omvang van het risico kunnen schatten: gezien zij zeker waren de onschuld van de eiser in deze zaak, dachten zij de convocaties en vervolgingen van de eiser enkel het gevolg waren van een misbegrip, dat snel opgelost zal zijn. Het is enkel pas nadat zij hebben kunnen vaststellen dat deze zaak een belangrijk omvang kreeg, dat de vervolgingen verder gingen ondanks duidelijke elementen van onschuld, maar ook wanneer de ouders van het slachtoffer zich negatief hebben uitgesproken ten opzichte van de eiser, blijkbaar dachten dat hij effectief betrokken in de moord van hun zoon, dat de eisers bewust zijn geworden dat deze zaak zeer serieus was.

De eiseres heeft bovendien, door de betrokkenheid van haar man in deze zaak, begonnen haar eigen onderzoek te doen en zich te informeren over de verschillende partijen en de context. Zij heeft dan kunnen begrepen dat haar man betrokken was in een bendeoorlog tussen twee bijzondere gevaarlijke maffia's. Bovendien, zelf als de eiseres noch later naar Albanië is gereisd, blijft de verwerende partij nochtans stilzwijgend over de context van deze reizen en de maatregelen die genomen werden om het risico te vermijden:

"Nadat mijn man hier in Be opgepakt werd. ben ik ongeveer vier of vijf keer in Albanië geweest. Dat was telkens voor een dag. Ik vertrok. 's morgens en 's avonds terug, of de dag erna" (NP O Mevrouw, p. 5)
De eiseres moest die reizen doen omdat zij onontbeerlijk waren: afspreken met advocaat om de verdediging van haar te verbeteren, identiteitsdocumenten voor zijn zoontje te kunnen verkrijgen,... (NPO Mevrouw, p. 4). Die waren beperkt reizen, voor alleen maar een dag, zodat haar aanwezigheid niet zichtbaar is.

Het feit dat die correcte reizen waren werd ook door de eiser bevestigd:

(...)

"Dus sinds de gebeurtenissen is uw echtgenote twee keer teruggekeerd naar Albanië? Ja. Aleer dan twee keer. Recent is ze ook geweest, voor de advocatenkwestie. Dat was heen en terug" (eigen ontledingen NPO Meneer, p.4)-

Het risico genomen door de eiseres is bijgevolg beperkt, gezien zij altijd korte reizen deed en minder gevisieerd dan haar man.

Haar terugkeer naar Albanië spreekt bijgevolg zeker niet tegen hun vrees voor vervolging."

Aangaande de mogelijkheid om bescherming te zoeken in Albanië, betogen verzoekende partijen voorts:
"Verzoekende partij wenst ten eerste benadrukken dat om bescherming te verzoeken, moet hij persoonlijk aanwezig zijn. Nochtans indien hij zou naar Albanië terugkeren, zou hij onmiddellijk gearresteerd worden. Ten tweede, zoals benadrukt door de verwerende partij, beschikken de eisers over geen bewijs van het risico om vermoord te worden, gezien de bedreigingen geuit door de ouders van PATA onrechtstreeks waren. De eiser vreest de moordenaars van PATA omdat hij weet dat hij onschuldig is en een zondebok is. Dit wordt door de Albanese autoriteiten bestreden. Hij zou bijgevolg moeilijk een klacht kunnen indienen en bescherming verzoeken, zonder enig bewijsmateriaal.

Ten derde, zou de enige actie die de eisers zouden kunnen gebruiken, post facto optreden: verzoekende partij sluit niet aan dat indien de eiser vermoordt zou zijn, zou zijn familie deze moord aangeven en dit onderzocht worden. De eiser zal nochtans reeds dood zijn...

Zoals hogervermeld, opereren deze gangen zonder voorafgaand waarschuwing...

Eiseres legde evenals uit dat zelf als zij een klacht bij de politie zouden neerleggen, zou het niet per se een waarborg zijn dat zij effectief bescherming zouden kunnen krijgen:

(...)

De bewering van de verwerende partij dat deze criminele benden effectief vervolgd zouden zijn door de overheden gebaseerd is op onjuiste premissen en verkeerde lezing van de feiten van deze zaak.

Het is correct dat CAUSHI, die bijzonder gevaarlijk is, reeds veroordeeld werd en onder arrestatiebevel is. Nochtans blijft hij vrij, ondanks het feit dat hij een gevaarlijke moordenaar is. Hij heeft nog deze zomer een moordpoging gepleegd in alle straffeloosheid, zonder gearresteerd te worden (zie supra). 1 lij wordt gezien als de Koning van het Zuid van Albanië. Hij werd in het verleden reeds aangehouden en snel vrijgelaten door... het Hof van Beroep van Vlore, dat, zoals hogervermeld, gangreen is door corruptie.

City News Albania legt in een artikel van 22 juli 2021 over Caushin uit

(...)

Verwerende partij stelt dat "verder blijkt dat Elton Cico in de gevangenis Jani Ahjay verwondde, hetgeen veronderstelt dat ze beiden werden gearresteerd en vervolgd".

Die "veronderstelling" toont dat de verwerende partij de stukken van het dossier niet volledig en correct heeft gelezen, gezien het uitdrukkelijk werd uitgelegd in de brief van de raadsman van de eisers, die op 8 februari 2021 aan het CGVS werd overgemaakt, dat CICO en ALIAJ in contact waren in een gevangenis in... Griekenland.' (nadat ALIAJ vrienden van CICO in Griekenland had vermoord...):

(...)

Verzoekende partij heeft geen informatie dat CICO of ALIAJ reeds in Albanië aangehouden werden.

Verzoekende partij spreken zeker niet tegen het feit dat niet alle politieagenten corrupt zijn. Zeker niet. De eiser mocht dit moeilijk beweren terwijl zijn vader een ethische politieagent was.

Hij stelt nochtans vast was dat op moment van de moord van PATA, werden politieagenten aanwezig: Alban TRIMI (en NIET Haki Hasanbegaj en Gani Abazi, in tegenstelling met de verkeerde veronderstelling van de verwerende partij).

Indien de politieagenten Haki Hasanbegaj en Gani Abazi effectief aangehouden werden omwille van hun banden met Caushi, spreekt dit element niet tegen het feit dat deze criminele groepen nauwe contacten hebben met politieagenten die kunnen hen straffeloosheid waarborgen.

Een mogelijk onderzoek tegen deze politieagenten opereert altijd post facto, dus te laat."

Betreffende de Albanese inspanningen in de strijd tegen corruptie, doen verzoekende partijen gelden:

"De eiser zou het voorbeeld hebben gegeven van een politieagent die bedreigd werd door een politici en het land is gevlucht om in Zwitserland een asielaanvraag in te dienen, maar die zaak zou niks te maken hebben met de zaak van de eiser. Bovendien zou deze corrupt minister eindelijk vervolgd worden.

Verzoekende partij stelt vast dat deze zaak niet volledig onderscheid is van deze van de eiser: het blijkt dat de politieagent, waarvoor het niet bestreden is dat hij het land heeft moeten vluchten en internationale bescherming verzoeken, bedreigd werd door een zeker RRAJA, die ook betrokken is in het dossier van de eiser, gezien hij werd, 3 maanden voor de moord van PATA, betaald door CAUSHI en zijn partners om PATA te doden, zonder succes.

Bovendien, zelf als RRAJA nu in de bak zit, heeft hij een invloedrijke omgeving die nog vrij is."

Vervolgens benadrukken verzoekers hun vrees voor vervolging. Verzoekende partijen herhalen in dit verband dat verzoeker geen eerlijk proces riskeert. Zij betogen:

"De eiser vreest in Albanië veroordeeld te zijn voor feiten die hij niet gepleegd heeft zonder de mogelijkheid op een eerlijk proces.

Hij baseert zijn vrees op de verschillende procedurele fouten die tijdens het onderzoek en veroordelingfasen werden gepleegd, op het feit dat veel partijen in deze zaak kennelijk corrupt zijn, op de connecties tussen de criminele bendes en de overheden en op de objectieve elementen die tonen dat hij kennelijk onschuldig is."

Omtrent de procedurele fouten, stellen verzoekende partijen:

"Verzoekende partij steunt zijn bewering dat hij over geen eerlijk proces heeft kunnen gemeten omwille van belangrijke tekortkomingen die het onderzoek heeft getroffen:

- De eiser kreeg nooit de opportuniteit om gehoord te worden omdat de eerste convocatiebrieven aan het adres van zijn vader werd gericht terwijl de eiser zijn woonplaats in het buitenland had, in strijd met de artikelen 312,142 en vlg van het Albanese Wetboek van Strafvordering. Bovendien, werden de motieven van de convocaties niet overgemaakt (onderzoek in het kader van een moord), wat nochtans een wettelijke verplichting is. De eiser en zijn vader hebben bijgevolg nooit het belang van deze convocaties kunnen bepalen en de eiser kreeg bijgevolg niet de opportuniteit om gevolg te geven aan deze convocatiebrieven, terwijl de Albanese overheden op de hoogte waren van zijn woonplaats (zie memorie van de advocaat).*
- Dit heeft als gevolg dat de eiser nooit de opportuniteit kreeg om zijn standpunten te geven in deze zaak en door het gerecht, beschouwd als in vlucht en een slecht imago gaf aan zijn rechters;*
- De termijn van het onderzoek, beperkt aan drie maanden, overschreden werd, zonder dat een afzonderlijke beslissing genomen werd. Toen de eiser een beroep aantekende tegen deze situatie, werd zijn beroep nooit tijdig behandeld (zie memorie van de advocaat);*
- Bepaalde onderzoeksmaatregelen werden uitgevoerd buiten die legale termijn van onderzoek en nadien gebruikt om de veroordeling te staven;*
- Geen van de extra onderzoekstaken die door de Albanese raadsman van de eiser werden verzochten, werd uitgevoerd door Procureur die verantwoordelijk is voor de zaak;*
- De eiser mocht geen beroep aantekenen bij het Grondwettelijke Hof dat bevoegd is, gezien tot januari 2021, werkte het Grondwettelijke Hof niet."*

Verzoekende partijen voeren verder aan dat corruptie in het gerechtelijke apparaat in Albanië tot op een hoog niveau aanwezig is. Zij geven aan:

"Verzoekende partij stelt vast dat corruptie aan hoog level aanwezig is en dat er belangrijke aanwijzingen zijn dat de rechters belast met het beoordelen van zijn zaak geen ethische rechters zijn.

a. Algemene informatie over de vetting procedure

Verzoekende partij wenst te benadrukken dat hij niet uitsluit dat op middel of lang termijn, de pogingen ondernomen door de Albanese autoriteiten om tegen corruptie te vechten succesvol zullen zijn. Zij stelt enkel vast dat dit proces nog enkel bezig is en veel tekortkomingen kent, zodat tot op heden heeft de eiser geen waarborg om gerecht te worden door ethische rechters.

De verschillende incidenten die zijn procedure hebben getroffen, zijn duidelijke aanwijzingen dat er een probleem is in zijn zaak (zie infra).

In 2016, hebben de wil van Albanië om het vertrouwen van de staatsburgers in het Albanese rechtssysteem te herstellen, tegen de corruptie te vechten en de opening van de onderhandelingen tussen Albanië en de EU voor de adhesie van Albanië, geleid tot het starten van een grote hervorming van het Albanese rechtssysteem.

Een procedure van vetting van de rechters en procureurs die in staat zijn, werden opgericht om hun integriteit, professionele en ethische bevoegdheden, te beoordelen, hun financieel erfged te controleren en hun eventuele banden met criminele groeperen te bepalen'.

Een proces van evaluatie van de rechters werd in juli opgesteld en een artikel 179b in de Grondwet aangenomen (wet 76/2016 van 22 juli 2016).

De Onafhankelijke Commissie van verificatie van de kwalificaties is de eerste instantie bevoegd met dit proces van evaluatie. Mandaten van de leden van deze commissie werden voor vijf jaren voorzien.

In een resolutie van het Europese Parlement van 15 februari 2017, werd een snelle uitvoering van de aanneming en toepassing van de wetten en besluiten over de revaluatie van de rechters en procureurs verzocht⁷.

Het blijkt nochtans uit krantenartikelen en verslagen van NGO dat de procedure van vetting langzamer en moeilijker dan verwacht is.

Uit het verslag van NGO Freedom House van 2021 en 2020:

(...)

De media « Exit » legde uit op 5 november 2021 dat:

(...)

Na de aanvankelijke termijn van vijfjaren voorzien voor de vetting, hebben pas een helft van de rechters dit proces gemaakt.

Een verslag van de Europese Commissie van 19 oktober 2021 « Key findings of the 2021 Report on Albania » stelt:

(...)

Uit de interministeriele conferentie van 7 oktober 2021 over het verloop van de adhesie van Albanië aan de EU:

(...)

Media “Exit” schreef op 14 oktober 2021 over die conferentie:

(...)

Indien de EU blijft de procedure van vetting te ondersteunen, die heeft als gevolg dat de hoge gerechtelijke instanties van Albanië tijdens twee jaren geblokkeerd werden, met een belangrijke achterstand als gevolg. Dit heeft als gevolg dat rechters onmogelijk de zaken mogen beoordelen door een eerlijk proces in een redelijke termijn.”

Verzoekende partijen benadrukken verder dat de rechters gedurende verzoekers voorafgaandelijke onderzoek corrupt waren. Zij verklaren:

“Verzoekende partij stelt vast dat de Procureur die aan de basis van de vervolgingen tegen hem, een corrupte procureur is, die ontslag nam van zijn functie de dag voor zijn officiële ontslag door de vetting procedure (stuk 3).

Die procureur, Meneer SOTA, is aan de basis van het hele onderzoek dat tegen de eiser uitgevoerd werd: hij heeft de nodige onderzoekstaken beoordeeld, de werk van de politie gericht, de conclusies genomen en de vordering opgesteld. Het is op basis van zijn besluiten, zijn onderzoek, zijn visie, dat de rechtbank heeft de schuld van de eiser geanalyseerd.

In het kader van het voorafgaand onderzoek, mocht de eiser beroep aantekenen zowel tegen zijn arrestatiebevel dan tegen het verloop van de procedure.

Hij heeft dit twee keren gedaan.

Zijn beroep werden behandeld door het Hof van Beroep te Vlore.

Het blijkt nu dat de drie rechters die zijn twee beroepen hebben gerecht — en verworpen... — allemaal uitgesloten werden van het gerecht na de vetting procedure: Nazmi TROKA (zeer recent, op 4 november 2021), Klodiana GJYZAI, Hysen SALIKO. Die zijn onethische rechters zodat men kan redelijk vermoeden dat zijn omgekocht kunnen zijn om de beroepen van de eiser te verwerpen.”

Met betrekking tot de mogelijke corruptie tijdens verzoekers procedure in eerste aanleg, voeren verzoekende partijen aan:

“Tot op heden, hebben geen van de drie rechters die de eiser hebben veroordeeld tot een gevangenisstraf van zeventien jaren, onder de vetting procedure gegaan.

Over de rechter Salha, legde de eiseres uit:

(...)

De rechter Salha heeft tot op heden de vetting procedure niet ondergaan, zodat er een belangrijk twijfel is over haar eerlijkheid, gezien de meerderheid van de rechters ontslag kreeg na vettingproces.

Verzoekende partij herhaalt dat zij effectief het vermoeden van corruptie van die rechter heeft aangegeven: zij heeft het geschikt formulier op de website van het de Onafhankelijke Commissie belast met deze klachten ingediend, in oktober 2020, toen haar bewijsstukken eenzijdig en willekeurig verworpen werd. Zij kreeg tot op heden enkel een email van ontvangstbewijs van die klacht (stuk 2). Die klacht zou pas geanalyseerd samen met alle andere elementen in het kader van de vetting procedure voor de rechter Salha, niet voordien.

Verzoekende partij wenst te benadrukken dat zelf als in de toekomst alle rechters die de zaak van de eiser hebben behandeld, ontslag krijgen na vetting, zal de beslissing geen terugwerkende kracht hebben, zodat dit geen opportuniteit zal geven om de zaak te heropenen.”

Vervolgens gaan verzoekende partijen in op de mogelijke corruptie tijdens verzoekers procedure in hoger beroep. In dit kader voeren zij aan:

“Er zijn tot op heden drie rechters aangesteld om het beroep van de eiser te beoordelen: Sokol Ngresi, Engert Pellumbi en Laurent Fucia.

Pellumbi heeft vetting ondergaan en blijkt een ethische rechter te zijn.

Belangrijke twijfelen bestaan over NGRESI en FUCIA.

Wat NGREGI betreft blijkt uit krantenartikel dd. 1 september 2021 van City News Albania dat:

(...)

In een zeer recent artikel van media Pamfled, kunnen wij lezen dat NGRESI werd van zijn functie opgeschorst door de Moge Raad van Justitie maar hersteld door een arrest van het Hoogste Hof. Nochtans, geen van de rechters die dit Hoogste Hof samenstellen hebben de vetting kunnen voldoen:

(...)

Een beslissing betreffende de vetting van NGRESI was aanvankelijk voorzien op 8 november 2021 maar uitgesteld naar 16 november 2021.

Er blijft nu twijfel over de regelmatigheid van zijn procedure van vetting, gezien zeer recent, sterke bewijzen van corruptie tegen NGRESI, willekeurig verworpen werden.

Betreffende Laurent FUCIA, blijkt uit de officiële website van de Onafhankelijke commissie belast met het onderzoek van de kwalificatie dat FUCIA moest aanvankelijk op 15 juni 2020 de vetting doen’.

Uit City News Albanië, blijkt dat op 4 december 2020, deze rechter het voorwerp maakt van een schandaal omdat hij een persoon die beschuldigd was in het onwettelijke bezit te zijn van wapens, vrijgelaten werd:

(...)

Het feit dat twee rechters belast met de beoordeling van het beroep van de eiser betrokken zijn in schandalen, is een belangrijke schending van schijn van onpartijdigheid.

Verzoekende partij wenst te benadrukken dat indien NGRESI ontslag krijgt na de vetting, wat hoog waarschijnlijk is, zal er geen rechter meer zijn in het Hof van Beroep van Vlore die zijn plaats zal kunnen overnemen...”.

Verzoekende partijen vervolgen:

“Verzoekende partij wenst te benadrukken dat zijn procedure in eerste aanleg werd aangetast door een belangrijk incident, die en bijzonder groot invloed heeft gehad op de beoordeling van zijn schuld.

Zoals uitgelegd door de Albanese raadsman van de eiser in zijn memorie (pp. 1-2):

(...)

De eiser heeft inderdaad bewijzen neergelegd om te tonen dat:

- Zijn terugkeer van Albanië naar Italië reeds al lang had voorzien;*
- Hij een vluchtticket naar VS had gekocht en zijn reis georganiseerd voordat hij geïnformeerd over het bestaan van een onderzoek tegen hem, zodat hij nooit probeerde de vervolgingen te vluchten*
- De motieven van zijn reis naar Albanië op het moment van de moord van Pata (geld en documenten te bekomen om zijn reis naar VS te organiseren).*

Deze elementen werden bewezen door stukken die de vereiste vormen respecteren:

- De mails gewisseld met de VS-ambassade in Italië werd gecertificeerd door een notaris, met alle verplichten vormen;*
- De emails met de vluchten tickets werden evenals geauthentificeerd door een notaris.*

Deze bewijzen werden aanvankelijk toegestaan door de rechters van de rechtbank van eerste Aanleg te Fier in een tussenvonnis maar op het laste moment, in oktober 2020, terwijl de procedure bij de rechtbank bijna gedaan was, heeft de Voorzitter, de Rechter Salha, haar standpunt gewijzigd en deze bewijsstukken verworpen.

Zij gaf geen afdoend tijd aan verzoeker om haar nieuwe eisvormen te vervullen en deze elementen waren bovendien onredelijk: de vluchtticket moesten bevestigd door de CEO van Ryanair en de emails met de ambassade door de Ambassadeur zelf... De vluchtmaatschappij weigerde extra bewijs te leveren, beschouwend dat een email met bevestiging een afdoend element is en dat indien de Albanese autoriteiten een bevestiging nodig had, moesten zij die dit zelf verzoeken bij de vluchtmaatschappij...

De rechters hebben geen onderzoeksmaatregelen ondernomen om deze belangrijke elementen te verifiëren.

Deze hadden nochtans invloed op de evaluatie van de schuld van de eiser.”

Verzoekende partijen wijzen verder op de elementen waarop het vonnis dat op 25 februari 2021 jegens verzoeker werd uitgesproken is gebaseerd. Tevens geven zij aan dat verzoeker in de memorie van zijn advocaat deze elementen kon tegenspreken doch dat hiermee geen rekening werd gehouden en dat de rechtbank deze verdedigingsmiddelen niet analyseerde. *“Het is bovendien zeer opmerkelijk dat tot op heden enkel de eiser werd gerecht in deze zaak, terwijl zijn betrokkenheid blijkt beperkt te zijn, hij zou pas*

een assistentie aan de moordenaars hebben geleverd, en dat het onderzoek nooit heeft geprobeerd de daders terug te vinden...

De eiser verwijst voor de overige naar het beroepsverzoekschrift van zijn Albanese raadsman dat op 21 oktober 2021 aan de verwerende partij werd overgemaakt.

Deze elementen tonen dat het vonnis klaarblijkelijk geen zorgvuldige analyse heeft gemaakt van de schuld van de eiser maar ook dat elementen aan de basis van de veroordeling vinden hun oorsprong bij het onderzoek dat door de procureur gericht werd, zonder onderzoeksmaatregelen door de rechters."

Verzoekende partijen gaan vervolgens in op de "Invloed van de procedure tekortkomingen en vermoedens van corruptie op de eerlijkheid van de procedure". Zij betogen:

"Het blijkt uit de doctrine dat in bepaalde omstandigheden, kunnen de schending van de verdedigingsrechten en de procedurele rechtvaardigheid een onherstelbare schending maken van het recht op een eerlijk proces zodat de vervolgingen onontvankelijk moeten verklaard worden:

(...)

Artikel 6 EVRM stelt dat :

(...)"

Verzoekende partijen geven vervolgens enkele algemene, theoretische beschouwingen betreffende de rechten van verdediging, artikel 6 van het EVRM en het begrip rechtsweigeren. Daarna geven zij aan:

"In casu, blijkt dat veel schendingen van de verdedigingsrechten werden gepleegd:

- De eiser werd niet wettelijk opgeroepen en kreeg geen opportuniteit om gehoord te worden;
- Bewijzen werden verzameld in schending van het Albanese recht;
- Enkel bewijzen ten laste werden onderzocht, niet ten onlaste.
- De eiser kreeg geen toegang tot een onpartijdige rechtbank om de wettigheid van zijn detentie en van het onderzoek te toetsen, gezien het gerecht (het Hof van Beroep) was samengesteld uit corrupte rechters;
- De eiser kreeg niet de opportuniteit om bewijzen neer te leggen ter ondersteuning van zijn verdediging, deze bewijzen werden willekeurig uit de debatten verweerd;
- De onderzoeksmaatregelen die hij verzocht om de elementen van zijn verdediging te staven werden niet uitgevoerd.

De eiser is van mening dat deze schendingen zo belangrijk en zo systematisch zijn dat zijn proces in zijn gehele oneerlijk is geweest."

Voorts geven verzoekende partijen aan dat zij een onredelijk lange procedure vrezen. Zij geven aan:

"De vrees van onredelijke lange procedure is niet tegengesproken door het feit dat de eiser reeds veroordeeld werd in eerste aanleg en een zitting al vastgesteld voor zijn beroep. Alle de zittingen van zijn beroepsprocedure werden telkens uitgesteld omdat het Hof niet in staat om een wettelijke samenstelling te vormen (zonder omgekocht rechters of rechters die de zaak reeds hebben beoordeeld in een andere fase van de procedure).

De eiser heeft bovendien nog recht om een beroep aan te tekenen bij het Hoogste Hof. De behandelingstermijnen van dit gerecht zijn onredelijk: 10 a 20 jaren.

In het advies van de Commissie van Venetië (Raad van Europa) van 19 juni 2020 over de benoeming van rechters bij het Grondwettelijk Hof werden de gevolgen en moeilijkheden van het vettingsproces in Albanië uiteengezet:

(...)

De Commissie van Venetië benadrukt bijgevolg het risico van systematische schending van het recht op een eerlijk proces binnen een redelijke termijn. De Commissie van Venetië vreest in dit verband voor een aanzienlijk aantal verzoekschriften bij het EHRM.

Volgens een verslag van de Eenheid Public Relations van het EHRM , waren er op 1 januari 2021 563 verzoeken tegen Albanië in behandeling (ter vergelijking: op 1 juli 2021 waren er 226 verzoeken tegen België in behandeling en << sur le nombre total d'arrets rendus concernant l'Albanie, dans pins de 80 % des affaires, la Cour a constate au moins une violation de la Convention et a condamne l'Etat >>

Deze schendingen betreffen het artikel 6 van het EVRM:

(...)

Van bijzonder belang is het zeer recente arrest "Bara & Kola v. Albania" van 12 oktober 2021, waarin Albanië op grond van artikel 6, lid 1, en artikel 13 van het EVRM wordt veroordeeld wegens de grote achterstand van zaken bij de rechtbanken en hoven ten gevolge van het vettingsproces en de schending van het recht op een eerlijk proces binnen een redelijke termijn:

(...)

Daarom concludeert het EHRM ten aanzien van beide verzoekers een schending van artikel 6, lid 1, van het Verdrag betreffende de excessieve lange duur van de procedure en, ten aanzien van de eerste verzoeker, een schending van artikel 13 van het Verdrag met betrekking tot het ontbreken van een effectief rechtsmiddel voor de vermeende lange duur van de procedure ".

Het Hof erkent dat, ondanks hervormingen die in de toekomst een positief effect op de rechterlijke macht in Albanië zullen hebben, de "huidige" situatie van de rechterlijke macht (en de achterstand) van dien aard is dat zij een schending van de artikelen 6 en 13 van het Verdrag inhoudt.

Deze eiser vreest in concreto een onredelijke lange procedure op grond van de volgende elementen:

- Er wordt tot op heden geen zekerheid over de samenstelling van de kamer van het Hof van Beroep van Vlore die zijn beroep zal behandelen zodat het niet uitgesloten is dat de behandeling van het beroep nog meerdere keren uitgesteld zal worden, onder andere omdat er geen andere rechters in Vlore zijn beroep mogen behandelen;

- Het mag niet uitgesloten worden dat het Hof beslist zijn zaak de rechtbank van eerste aanleg terug te sturen;

- Indien de eiser eindelijk door het Hof veroordeeld wordt, zal zijn beroep bij het Hoogste Hof niet voor jaren behandeld worden: De behandelingstermijnen van dit gerecht zijn onredelijk: 10 a 20 jaren. De zaken die momenteel door het Hof zijn behandeld werden in 2015 of 2016 ingesteld en er zijn 86000 zaken in de achterstand.

Deze elementen, samen gelezen met de objectieve informaties over de achterstand in Albanië, tonen dat de vrees van de eiseres dat enkel pas een onredelijke termijn definitief gerecht zal worden, is gegrond."

Verzoekende partijen gaan vervolgens andermaal in op de vrees om te worden vermoord. Zij stellen:

"De eiser vreest vermoord te zijn door de familie van PA TA, die denkt dat hij verbonden was aan CICO en zijn partners, of door de groepering van CAUSHI / CICO, die de echte moordenaars zijn van PATA.

De eiser baseert zijn vrees op de specifieke context waarin hij beschuldigd werd van de moord van Pata: hij bevindt zich betrokken tussen een clanconflict, wat door de verwerende partij per se niet bestreden is. Het blijkt bovendien niet bestreden te zijn dat de leden van deze criminele benden bijzonder gevaarlijk zijn, professionele moordenaars met zware achtergrond.

Met uitzondering van de onrechtstreeks bedreigingen geuit door de familie van het slachtoffer, Nelgert PATA bij de gerechtszittingen, kregen de eisers geen rechtstreeks moordbedreigingen. Deze benden werken niet zo. Alle de moordpogingen en moorden uitgevoerd in dit bendeoorlog werden uitgevoerd zonder voorafgaande waarschuwing: Pata werd reeds het voorwerp van een moordpoging door Caushin en zijn partners en paar maanden voor zijn dood, zonder waarschuwing. Zijn rivaal, Cico, werd op 7 mei 2016 vermoord, zonder waarschuwing. Nog recent, deed Caushin en moordpoging in het middel van de straat, tijdens deze zomer 2021, zonder waarschuwing,...

De eiser baseert zijn vrees ten opzichte van de familie van Nelgert PATA op het feit dat, ondanks er duidelijke elementen bestaan die tonen dat hij onschuldig is, blijven zijn ouders zich publiek uitspreken tegen de eiser en hem beschuldigen van de moord van hun zoon.

Zoals uitgelegd door de eiser bij zijn persoonlijk onderhoud, heeft hij die vrees "aangezien ik de enige beschuldigde ben voor de moord op hun zoon, daardoor voel ik me bedreigd" (NPO Meneer, p. 19).

Uit het vonnis van 25 februari 2021, blijkt dat de ouders van PATA denken dat de eiser familieverwant is van CICO is, zonder te weten welke connectie hij werkelijk heeft.

Eisers baseren evenals die vrees op het feit dat Pata ook een gevaarlijke persoon is, aan de basis van de moord van Elton Cico, en zijn vader ook geen blanco strafblad heeft. Pata maakte deel van een gevaarlijke criminele organisatie. Hij is bevriend met Jani ALIAJ, die betrokken is in de dood van Elton CICO.

De heer NELGERT Pata en zijn vader zijn "beroepsmisdadiger" in Albanië. Uit alle persartikels met betrekking tot deze zaak blijkt dat dit een afrekening tussen de moordenaars en de heer NELGERT Pata betreft:

(...)

Als de naam van het slachtoffer op Google wordt getypt, komt een belangrijk aantal video's over het "slachtoffer" en de familie van het "slachtoffer":

(...)

Uit al deze artikelen en video's blijkt dat het "slachtoffer" zelf, samen met de heer Jani Aliaj, verdacht werd van moord op een zekere heer Elton cico en dat hij vermoord werd als wraak door leden van een criminele organisatie.

In een artikel del. 2 april 2017, blijkt dat dit conflict met Elton cico van jaren dateert:

(...)

Eisende partij vreest evenals de effectieve moordenaars van PATA omdat het duidelijk blijkt dat de eiser gebruikt werd als zondebok, zodat iemand veroordeeld wordt voor deze moord, het onderzoek niet verder gaat en de echte moordenaars vrij mogen blijven. De eiser heeft dit lot niet aanvaard en alles ondernomen om zijn onschuld te laten bewijzen. Hij is bereid om alle nuttige beroepen aan te tekenen. In deze omstandigheden, is de enige manier voor de moordenaars van PATA om zeker te zijn dat eiser definitief veroordeeld wordt en geen verder onderzoek loopt, de strafvordering te laten vervallen door de moord van de (vermoedelijke) moordenaar: indien de eiser dood is, zal de strafvordering vervalt worden en het onderzoek niet verder gaan.

Het is in bijzonder het enige manier om zeker te zijn dat de Albanese autoriteiten geen andere spoor zullen onderzoeken: de beschuldigingen die de moeder van PATA heeft kenbaar gemaakt, over de vermoedelijke moordenaars van zijn zoon, op grond van de verklaringen die zijn zoon aan hem had gedaan toen hij het voorwerp maakt van een moordpoging op 21 augustus 2016, 3 maanden voor zijn moord. Hij legde aan zijn moeder uit dat de personen aan de basis van die moordpoging waren Rrapo MUCI, Arjan MUCI, Renato CAUSHI, Blerim CICO. Volgens PATA, zouden deze personen een "hitman" hebben verkocht, Redjan RRAJA, om hem te doden.

Dit werd niet door de overheden onderzocht, dit blijft zich bezig houden met de zaak van de eiser.

De context waarin de moord van PATA plaats heeft genomen is bijgevolg een bendeoorlog.

De vrees van de eiser is bijgevolg gebaseerd op duidelijk objectieve en subjectieve elementen, zodat er sprake is van een gegrond vrees voor vervolging.

De eiser mocht bovendien geen bescherming kunnen bekomen van zijn overheden.

Zoals hogervermeld, opereren deze gangen zonder voorafgaande waarschuwing...

Eiseres legde evenals uit dat zelf als zij een klacht bij de politie zouden neerleggen, zou het niet per se een waarborg zijn dat zij effectief bescherming zouden kunnen krijgen:

(...)

In zijn beslissing, bestrijdt de verwerende partij niet dat het gerechtsapparaat in Albanië problematisch is. Het blijkt niet dat de bescherming waarvan de eiser zou kunnen genieten, effectief zou zijn, gezien de sterke connecties van de criminele groeperingen betrokken in zijn zaak en de straffeloosheid van de criminelen die al jaren blijven lopen en doden zonder gearresteerd te worden."

Vervolgens betogen verzoekende partijen, in ondergeschikte orde, dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

"- In hoofdorde, de beslissingen het verzoek tot internationale bescherming kennelijk ongegrond verklaard van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen van 28 oktober 2021 te hervormen en hen het statuut van vluchteling toe te kennen;

- In ondergeschikte orde, de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen te hervormen en het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen."

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie de volgende stukken en documenten bij het verzoekschrift:

"2. Mail van 28 oktober 2020 met ontvangstbewijs van een klacht bij de onafhankelijke commissie, met vrije vertaling;

3. Beslissing van Vetting van SOTA met vrije vertaling".

3. De nota met opmerkingen

Verweerder legt een nota met opmerkingen neer. In deze nota voert verweerder een inhoudelijke repliek inzake hetgeen door verzoekers wordt aangevoerd in het voorliggende verzoekschrift. Bij deze nota voegen verzoekers informatie waaruit blijkt dat de positieve beoordeling die in het kader van de vettingprocedure van Sokol Ngresi werd gedaan in hoger beroep werd gehandhaafd.

4. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

4.1. Verzoekende partijen leggen op 10 mei 2022 door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer. Het betreft:

- een attest van verzoekers advocaat in Albanië die bevestigt dat verzoeker in hoger beroep opnieuw werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 17 jaren maar nog geen afschrift van het arrest heeft ontvangen;
- een krantenartikel over het ontslag van rechter Shalla (die de rechtbank in eerste aanleg samenstelde) door de vettingcommissie, dat een nieuwe aanwijzing vormt voor het gegeven dat verzoeker werd vervolgd en veroordeeld door corrupte rechters;
- een artikel waaruit blijkt dat Alijaj één van de meest gezochte personen in Albanië is, wat bevestigt dat deze persoon bijzonder gevaarlijk is maar de autoriteiten bleef ontlopen.

4.2. Verweerder brengt benevens de stukken bij de nota met opmerkingen geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

5. Beoordeling van de zaak

5.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekende partijen duiden niet concreet op welke wijze artikel 6 van het EVRM, dat het recht op een eerlijk proces behelst, artikel 13 van het EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel waarborgt, en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de EU, dat het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht garandeert, *in casu*, door verweerder en bij het nemen van de bestreden beslissingen zouden (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van deze artikelen tegen de bestreden beslissingen niet op dienstige wijze aangevoerd.

Waar verzoekende partijen trachten te laten uitschijnen dat hun rechten zoals gegarandeerd bij de voormelde artikelen van het EVRM bij een terugkeer naar Albanië riskeren geschonden te zullen worden, dient voorts te worden opgemerkt dat zulks en de vraag of zij ten gevolge hiervan nood hebben aan internationale bescherming mede het voorwerp uitmaken van de onderstaande beoordeling.

5.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een maatregel tot terugleiding of verwijdering, maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus verder integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

5.3. Verzoekende partijen werken voorts op generlei wijze uit hoe artikel 16 van Richtlijn 2013/32/EU, dat betrekking heeft op de inhoud van een persoonlijk onderhoud, in het onderhavige geval en door verweerder zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt deze schending door verzoekende partijen niet op dienstige wijze uiteengezet.

5.4. Nog daargelaten dat verzoekende partijen evenmin de nodige, concrete duiding verstrekken bij de door hen aangevoerde schending van artikel 4 van Richtlijn 2011/95/EU, dient verder te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013. Artikel 4 van deze richtlijn werd omgezet in Belgisch recht in de artikelen 48/6 en 48/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Bijgevolg kunnen verzoekende partijen zich te dezen niet dienstig en rechtstreeks beroepen op artikel 4 van de voormelde richtlijn.

Met de inhoud van de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, artikelen waarvan verzoekende partijen eveneens de schending aanvoeren, wordt in hetgeen volgt rekening gehouden.

5.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

5.6. Er dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hunner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

5.7. Verzoekende partijen betwisten de inhoud van de bestreden beslissingen verder niet waar met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekende partijen opnieuw werd opgenomen in de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

5.8. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van de betrokkenheid van verzoeker bij een rechtszaak en omwille van het gegeven dat zowel de nabestaanden van het slachtoffer als de werkelijke daders in deze zaak verzoeker zouden willen vermoorden.

5.8.1. Verzoekende partijen trachten in het verzoekschrift uitgebreid aan te tonen dat verzoeker in het kader van diens rechtszaak initieel, in de onderzoeksfase en in eerste aanleg, het slachtoffer zou zijn geworden van corruptie. Nog los van de vraag of zulks daadwerkelijk het geval zou zijn geweest, dient echter te worden vastgesteld dat verzoekende partijen in dit kader in het geheel niet aantonen of aannemelijk maken dat verzoeker zijn rechten dienaangaande niet kon en kan doen gelden in zijn eigen land.

In dit kader, wordt in de bestreden beslissingen vooreerst geheel terecht gemotiveerd:

“Uit de op het Commissariaatgeneraal beschikbare informatie blijkt over het functioneren van de Albanese justitie allereerst dat de rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan wettelijk gegarandeerd worden.

(...)

Uit niets blijkt daarnaast dat, indien de magistraten in uw dossier toch partijdig en corrupt zouden blijken te zijn, u deze vooringenomen corrupte magistraten niet zou kunnen aanklagen. U erkende dat het mogelijk was om corruptie in Albanië aan te klagen (CGVS, p. 13), hetgeen ook blijkt uit de stelling van uw echtgenote dat het regelmatig voorkomt dat corrupte rechters worden opgepakt (CGVS echtgenote, p. 7) en uit de informatie van het Commissariaat-generaal. In het geval de Albanese autoriteiten hun werk in particuliere gevallen niet naar behoren zouden uitvoeren, kunnen er immers verschillende, vooralsnog niet door u gezette noch gekende (CGVS, p. 17; p. 22), stappen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren ervan aan te klagen. Informatie stelt dat, ofschoon er nog steeds hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen justitie te bestrijden. Dankzij de hervorming van de justitie is er de afgelopen jaren een significante sprong voorwaarts gemaakt, onder meer op het vlak van de onafhankelijkheid van de justitie en de onpartijdigheid van de magistraten. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij soms zelfs hooggeplaatste functionarissen, nam toe. Zo leidde ook het vettingproces, onder supervisie van de International Monitoring Operation (IMO), dat voorziet in de herevaluatie van rechters en openbaar aanklagers, in tegenstelling tot de bewering van uw echtgenote dat ook dit vettingproces corrupt zou zijn – ze legde in dit verband een artikel neer waaruit niet alleen blijkt dat twee leden van de vettingcommissie in opspraak zijn gekomen, maar ook dat hun daden worden onderzocht en vervolgd – (CGVS echtgenote, p. 15; stuk 13), tot concrete resultaten met onder meer een groot aantal ontslagen als gevolg. Ook werd het systeem om rechters en procureurs te rekruteren, te selecteren, over te plaatsen en te ontslaan verbeterd en geobjectiveerd waardoor de politieke invloed op het benoemingsproces gereduceerd werd. Het grondwettelijk hof, dat gedurende een zekere tijd, zoals jullie ook stelden, inderdaad niet actief was – in dit verband opperden u en uw Albanese advocaat de hypothese dat uw zaak, indien u ooit via dit hof zou moeten passeren, wel tien jaar niet behandeld zou worden –, is terug operationeel, hetgeen u ook erkende (CGVS, p. 9-10; p. 12; stukken 4 en 12). Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-

sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National AntiCorruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Integendeel erkennen zij uitdrukkelijk dat de Albanese autoriteiten de nodige pogingen ondernemen en stappen zetten teneinde corruptie uit te bannen. Tevens geven zij daarbij aan dat zij niet uitsluiten dat deze pogingen op termijn succesvol zullen zijn. De informatie die verzoekende partijen aanbrengen en citeren, ligt verder geheel in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de informatie zoals gehanteerd door verweerder, waarop de voormelde motieven schragen. Dat corruptie in Albanië nog een probleem vormt en dat aldaar, onder meer op het vlak van corruptie en georganiseerde misdaad, nog een aantal hervormingen nodig zijn en vooruitgang kan en moet worden geboekt, betreft dan ook een gegeven dat in de voormelde motivering en de informatie waarop deze motivering steunt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit kan echter niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker, zo deze zou terugkeren naar Albanië, op heden, *in concreto* en daadwerkelijk slachtoffer zou zijn of zou worden van corruptie of een gebrek aan een eerlijk proces en daarbij in de onmogelijkheid zou zijn of worden gesteld om zijn rechten dienaangaande op een gedegen wijze te doen gelden in zijn land van herkomst.

5.8.2. Verzoekende partijen, die weliswaar beweren dat verzoeker onschuldig is en in eerste aanleg aldus onterecht werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 17 jaren, tonen in dit kader voorts geheel niet aan dat verzoeker zijn rechten en argumenten omtrent zijn voorgehouden onschuld en inzake de aangevoerde corruptie en fouten tijdens de onderzoeksfase van zijn procedure en in eerste aanleg niet op een gedegen wijze zou hebben kunnen doen gelden in het kader van zijn procedure in hoger beroep in Albanië. Zij tonen geenszins aan en maken in het geheel niet aannemelijk dat deze procedure in hoger beroep niet eerlijk zou zijn verlopen en/of dat één of meer van de rechters die verzoekers zaak behandelden voor dit hof corrupt zouden zijn (geweest) of zouden zijn omgekocht.

In zoverre verzoekende partijen in het voorliggende verzoekschrift nog de vrees uiten dat het onredelijk lang zou (kunnen) duren vooraleer het beroep van verzoeker zou worden behandeld door het Hof van Beroep, kan in dit kader vooreerst worden opgemerkt dat deze vrees onterecht is gebleken. Blijkens de aanvullende nota zoals ingediend door verzoekende partijen zou het Hof van Beroep in Albanië immers reeds in maart 2022 uitspraak hebben gedaan tegen het beroep dat verzoeker indiende tegen diens vonnis in eerste aanleg dat dateerde van februari 2021.

Dat de uitkomst van deze beroepsprocedure volgens het schrijven van de advocaat van verzoekende partijen dat bij de aanvullende nota van verzoekende partijen wordt gevoegd, daarbij was dat de straf die aan verzoeker werd opgelegd in eerste aanleg door het Hof van Beroep – dit volgens verzoekende partijen ten onrechte – werd bevestigd, kan - nog daargelaten dat zulks door verzoekende partijen en/of hun advocaat niet wordt gestaafd - geenszins volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat er geen sprake zou zijn geweest van een eerlijke procedure en/of dat er sprake zou zijn geweest van corruptie of omkoping van één of meer van de rechters die verzoekers beroepsprocedure behandelde(n).

Dat de rechters die zijn zaak in hoger beroep hebben behandeld bij de behandeling van deze zaak corrupt zouden zijn, wordt door verzoekende partijen daarenboven op generlei wijze aangetoond of aannemelijk gemaakt. Waar zij wijzen op de samenstelling van het Hof van Beroep in verzoekers zaak, door rechters Pellumbi, Negresi en Fucia, geven verzoekende partijen immers vooreerst zelf expliciet aan dat rechter Pellumbi reeds het voorwerp uitmaakte van de vettingprocedure, deze procedure doorstond en dus "*een ethische rechter*" is. Met betrekking tot rechter Negresi, ten aanzien van dewelke verzoekende partijen in het verzoekschrift nog benadrukten dat deze nog het voorwerp uitmaakte van een vettingprocedure en lieten uitschijnen dat deze "*hoogstwaarschijnlijk*" zou worden ontslagen, blijkt uit de informatie die verweerder bij de nota met opmerkingen voegt en zoals verweerder met recht benadrukt in de nota met opmerkingen, dat de positieve beoordeling van deze rechter in eerste aanleg in diens vettingprocedure door de beroepskamer werd bevestigd in hoger beroep. Aldus kan, in tegenstelling tot wat verzoekende partijen nog trachtten te laten uitschijnen in het verzoekschrift en volgens hun eigen logica en gevolgtrekkingen in het onderhavige verzoekschrift, worden aangenomen dat ook rechter Negresi zijn beroep op een integere en ethische manier uitoefent. Waar verzoekende partijen wijzen op en citeren uit een artikel inzake rechter Fucia, dient verder te worden opgemerkt dat uit het eenmalige incident met betrekking tot deze rechter jaren geleden, in 2016, geenszins kan worden afgeleid dat deze rechter daadwerkelijk corrupt was of zou zijn. In dit kader kan bovendien uit de titel en de inhoud van het door verzoekende partijen zelf geciteerde artikel worden afgeleid dat deze rechter de vettingprocedure, dit in

tegenstelling met wat verzoekende partijen beweren, weldegelijk reeds doorstond in 2020. Aldus kan ook ten aanzien van deze rechter worden aangenomen dat deze niet corrupt is. Verzoekende partijen reiken aldus niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat één of meer van de rechters die verzoekers zaak in Albanië behandelden in hoger beroep corrupt zou(den) zijn.

Bovendien reiken verzoekende partijen niet één concreet, objectief, specifiek en aan de zaak van verzoeker eigen argument of element aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat er in diens zaak en procedure voor het Hof van Beroep (mogelijk) sprake zou zijn geweest van corruptie bij en/of de omkoping van één of meer van de rechters die deze zaak hebben behandeld.

In dit kader valt het overigens eveneens op dat de Albanese advocaat van verzoeker in diens schrijven aan verzoekers advocaat in België, schrijven dat door verzoekende partijen bij de aanvullende nota wordt gevoegd, nergens enige melding maakt van enige indicatie van of concrete aanwijzingen voor het gegeven dat zich tijdens verzoekers beroepsprocedure in Albanië corruptie zou hebben voorgedaan, dat er mogelijk rechters waren omgekocht en/of dat er fouten zouden zijn gebeurd.

Hoe dan ook blijkt uit het voormelde schrijven van de Albanese advocaat van verzoekende partijen en het gestelde in het verzoekschrift dat ook tegen het arrest van het Hof van Beroep in Albanië nog een rechtsmiddel openstaat en dat deze advocaat van plan is dit rechtsmiddel te benutten. Meer bepaald gaat het daarbij om een beroep bij het Supreme Court in Albanië. Verzoekende partijen tonen op generlei wijze aan en maken geenszins aannemelijk dat zij in de onmogelijkheid zouden zijn om hun rechten en argumenten met betrekking tot het door hen aangehaalde gebrek aan een eerlijke procedure voor verzoeker en de beweerde corruptie en fouten in diens zaak op een gedegen wijze uiteen te zetten en te doen gelden voor dit Supreme Court.

In zoverre verzoekende partijen in dit kader wijzen op de achterstand voor het Supreme Court en de mogelijkheid dat een beroep bij dit Hof daardoor niet binnen een redelijke termijn zal worden behandeld, dient immers te worden opgemerkt dat uit het loutere gegeven dat er voor dit Hof een achterstand is, geenszins kan worden afgeleid dat (ook) verzoekers specifieke zaak voor dit Hof dermate lang zou aanslepen dat deze niet binnen een redelijke termijn zou worden behandeld. Verzoeker zelf anticipeerde in dit kader bij het CGVS overigens nog op een wachttijd van één tot twee jaren (administratief dossier, notities van verzoekers persoonlijk onderhoud, p.12), en dus niet op een wachttijd van 10 jaren zoals aangevoerd in het verzoekschrift. De Raad merkt te dezen hoe dan ook samen met verweerder op dat de loutere mogelijkheid van rechtsweigering en het eenvoudige opperen van hypothesen over een eventuele lange duur van een procedure voor het Supreme Court niet kunnen volstaan om aan te tonen dat verzoeker in Albanië en bij het uitoefenen van zijn beroepsprocedure voor dit Hof daadwerkelijk zou riskeren te worden geschaad in zijn rechten. Verzoekende partijen dienen zulks *in concreto* aan te tonen of aannemelijk te maken en blijven hier in gebreke.

Zo al aangenomen zou kunnen worden dat de specifieke en concrete procedure van verzoeker voor het Supreme Court onredelijk lang zou riskeren aan te slepen, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat uit het arrest van het EHRM dat verzoekende partijen *nota bene* zelf aanhalen (EHRM, *Bara and Kola v. Albania*, 12 oktober 2021) in het voorliggende verzoekschrift, duidelijk en genoegzaam blijkt dat verzoekende partijen ook op dit vlak in hun eigen land van herkomst beschikken over een daadwerkelijk rechtsmiddel. In tegenstelling tot wat verzoekende partijen trachten te laten uitschijnen, blijkt uit het bepaalde in paragrafen 103 tot en met 119 van dit arrest van het EHRM dat er in Albanië wettelijk een preventief, versnellend en compensatoir rechtsmiddel werd ingesteld dat toegankelijk is in het geval van een te lange duur van de procedure. Tevens blijkt daarbij dat dit rechtsmiddel ter versnelling van de procedure en ter compensatie van individuen die slachtoffer werden van een te lange procedure volgens het EHRM de toets met artikel 13 van het EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, doorstaat en dat dit effectief is in die zin dat het zowel verhindert dat de schending van het recht van het betrokken individu om zijn zaak behandeld te zien binnen een redelijke termijn wordt verdergezet als voorziet in een geschikte genoegdoening voor reeds ondergane schendingen van dit recht. Het EHRM stelt daarbij uitdrukkelijk dat het voormelde, in Albanië voorziene rechtsmiddel in principe de verplichting vervult van Albanië om een daadwerkelijk rechtsmiddel te voorzien met betrekking tot de aangevoerde schendingen van de rechten van het individu zoals opgenomen in het EVRM. Tevens voegt het EHRM expliciet toe dat dit rechtsmiddel bijgevolg dient te worden gebruikt door individuen die aanvoeren dat hun recht om hun zaak behandeld te zien binnen een redelijke termijn zou zijn geschonden alvorens deze individuen zich wenden tot het EHRM.

Zo het voormelde rechtsmiddel in de praktijk, in het geval van verzoeker en indien hij hiervan gebruik zou maken in de toekomst, toch niet effectief zou blijken en daardoor zijn doel voorbij zou schieten, dan nog dient te worden opgemerkt dat uit de inhoud van het door verzoekende partijen aangehaalde arrest van

het EHRM blijkt dat zij zich in Albanië alsnog tot het EHRM kunnen wenden om hun rechten af te dwingen en via deze weg de nodige genoegdoening te verkrijgen.

5.8.3. Verzoekende partijen tonen daarnaast niet aan dat zij in het kader van de beweerde corruptie en fouten in verzoekers procedure geen klacht zouden kunnen indienen bij, hun rechten niet zouden kunnen doen gelden via en geen hulp zouden kunnen verkrijgen van de overige, daartoe in Albanië voorziene, in de hoger aangehaalde motieven vermelde, buitengerechtelijke mogelijkheden en organisaties. Waar zij bij het verzoekschrift een stuk voegen waaruit moet blijken dat verzoekster eind oktober 2020 wel klacht zou hebben ingediend tegen één van de rechters van verzoeker in eerste aanleg, dient vooreerst te worden opgemerkt dat dergelijke e-mails eenvoudigweg kunnen worden gefabriceerd of gemanipuleerd. Hoe dan ook blijkt uit de betreffende e-mail niet tegen wie of waarom verzoekster klacht zou hebben ingediend bij de organisatie in kwestie. Daarenboven repliceert verweerder, zo aangenomen zou kunnen worden dat deze klacht werd ingediend tegen de betreffende rechter, met recht dat verzoekende partijen met het neerleggen van deze e-mail het gegeven net staven dat het mogelijk is om in Albanië klacht in te dienen wegens corruptie of machtsmisbruik. Verzoekende partijen ontvingen van de klacht bovendien een ontvangstbewijs. Verzoekende partijen gaven in dit kader daarenboven zelf aan dat hun klacht weldegelijk zou worden behandeld, met name in het kader van de vettingprocedure voor de betrokken rechter. Aldus kan uit het artikel dat verzoekende partijen inzake het ontslag van deze rechter bijbrengen door middel van een aanvullende nota, worden afgeleid dat deze klacht intussen weldegelijk reeds werd behandeld.

Verzoekende partijen tonen daarenboven op generlei wijze aan dat zij zich niet zouden kunnen beroepen op de overige van de voormelde buitengerechtelijke mogelijkheden en organisaties om de door hen aangevoerde corruptie en het door hen aangevoerde machtsmisbruik aan te kaarten in hun eigen land van herkomst.

Gelet op het voorgaande, dient te worden besloten dat verzoekende partijen hoegenaamd niet aantonen of aannemelijk maken dat verzoeker in zijn land van herkomst blijvend slachtoffer zou zijn geworden of zou dreigen te worden van corruptie en/of machtsmisbruik. Gelet op het voorgaande, dient eveneens te worden vastgesteld dat verzoekende partijen, zo zulks al zou kunnen worden aangenomen, evenmin aantonen of aannemelijk maken dat zij hun rechten dienaangaande in hun land van herkomst niet zouden kunnen doen gelden en afdwingen aan de hand van de beroepsmogelijkheden waarover verzoeker aldaar nog beschikt en/of via de overige aldaar bestaande, buitengerechtelijke mogelijkheden en organisaties. Derhalve kunnen verzoekers betrokkenheid bij een rechtszaak en het risico op een arrestatie bij een terugkeer naar zijn land van herkomst te dezen op zich geen aanleiding geven tot de toekenning van internationale bescherming aan verzoekende partijen.

5.8.4. Met betrekking tot de vrees van verzoekende partijen ten aanzien van de familieleden van het slachtoffer in de betreffende zaak en/of de werkelijke daders achter de moord, wordt in de bestreden beslissingen verder geheel terecht gesteld:

“Betreffende uw vrees voor wraak door de familie van Nelgert Pata die ervan zou uitgaan dat u deel uitmaakt van de bende die Nelgert heeft vermoord – de vader van Nelgert zou samen met een oom in de rechtbank in aanwezigheid van uw vader zonder evenwel het woord specifiek tot hem te richten hebben gezegd dat hij zou aantonen hoe hij de zaak zou regelen en zijn moeder vroeg tijdens een zitting luidop af wie die advocaat was die die crimineel, doelend op u, verdedigde – en uw vrees ten aanzien van de niet door u gekende criminelen die Nelgert Pata werkelijk hebben vermoord (CGVS, p. 8; p. 17-20; CGVS echtgenote, p. 5-9), erkende u geen enkele concrete aanwijzing te hebben dat Nelgerts familie en de werkelijke moordenaars van Nelgert het daadwerkelijk op u gemunt zouden hebben; ook uw echtgenote erkende niet te weten wat ze wel of niet zouden doen (CGVS, p. 19-20; CGVS echtgenote, p. 9-11).”

Verzoekende partijen voeren blijkens een lezing van het verzoekschrift ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Zij beweren algemeen dat dergelijke moorden en/of wraakacties doorgaans zonder waarschuwing en zonder voorafgaande rechtstreekse bedreigingen plaatsvinden en zij verwijzen naar enkele andere feiten in het kader van de bendeoorlog in het kader waarvan Pata slachtoffer werd. Hiermee kunnen zij, mede in acht genomen dat verzoeker staande houdt dat hij onterecht werd veroordeeld en aldus niets met deze bendeoorlog te maken heeft, niet volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat zijzelf daadwerkelijk en *in concreto* zouden dreigen te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar hun land van herkomst. Zoals genoegzaam blijkt uit hun voorgaande verklaringen, blijkt dat zij om zulks aan te nemen niet beschikken over enige concrete indicatie. Nochtans kon dit, indien verschillende partijen in deze bendeoorlog erop uit waren om verzoeker te vermoorden, weldegelijk worden verwacht. Zo kan worden aangenomen dat zij zijn advocaat, zijn familieleden, de familieleden van verzoekster en/of hun vrienden, burens of andere kennissen zouden hebben benaderd teneinde verzoeker te vinden. Zulks geschiedde echter kennelijk niet. Derhalve is de

door verzoekende partijen aangehaalde vrees louter hypothetisch, kan deze niet overtuigen en kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijke en ernstige problemen zouden riskeren met de familieleden van het slachtoffer in kwestie en/of met de werkelijke daders achter de moord. Dit geldt nog des te meer nu verzoekende partijen in het verzoekschrift zelf meermaals uitleggen dat de familie, met name de moeder van Pata, andere personen verantwoordelijk acht voor en beschuldigde van de moord op Pata. Ook eerder gaf verzoeker duidelijk aan dat deze familie andere personen verantwoordelijk achtte voor het overlijden van het slachtoffer (administratief dossier, notities van verzoekers persoonlijk onderhoud, p.19). Waarom de familie van Pata verzoeker desalniettemin zou willen vermoorden, kan niet worden ingezien. Er kan evenmin worden ingezien wat de werkelijke daders ermee zouden opschieten indien zij verzoeker zouden vermoorden, gelet op deze beschuldigingen en gelet op het feit dat verzoeker slechts werd vervolgd en veroordeeld voor medeplichtigheid aan, en dus niet voor het plegen van de moord. Integendeel zouden de werkelijke daders zo net extra de aandacht vestigen op hun rol.

Dat verzoekende partijen in dit kader iets zouden dienen te vrezen, wordt daarenboven op fundamentele wijze tegengesproken door de eigen gedragingen en houding van verzoekende partijen zelf. In dit kader, wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“Dat uw vrees in dit verband weinig concreet en hypothetisch is, blijkt tevens uit jullie houding. Hoewel u aangaf dat ook uw echtgenote en uw kinderen een gelijkaardige vrees koesterden als u – in Albanië wordt er wraak genomen op jongens, broers, enz. – (CGVS, p. 19; p. 22-23; CGVS echtgenote, p. 5; p. 19), keerden uw echtgenote én uw kinderen de afgelopen jaren meermaals naar Albanië terug (CGVS echtgenote, p. 4-5). Hun terugkeer ondergraft uw beweerd vrees in hun hoofde op aanzienlijke wijze.” Verzoekende partijen slagen er geenszins in om deze motieven te ontcrachten. Vooreerst bevestigen zij integendeel dat zij ook voor de veiligheid van verzoekster en hun kinderen vrezen en baseren zij deze vrees op feiten die plaatsvonden in 2015. Verder erkennen zij dat verzoekster desondanks meermaals terugkeerde naar Albanië. Waar zij in dit kader poneren dat zij de omvang van het risico initieel nog niet konden inschatten en voorhouden dat de betreffende reizen onontbeerlijk en kort zouden zijn geweest, dient te worden vastgesteld dat zulks, zoals verweerder met reden repliceert, bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. De Raad treedt verweerder integraal bij waar deze, te meer gelet op het gegeven dat verzoekers Albanese advocaat blijkens de neergelegde stukken eveneens per e-mail kon communiceren, terecht antwoordt:

“Verwerende partij wijst erop dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft verklaard dat zijn echtgenote rond juni 2019 een maand naar Albanië is gereisd met hun twee kinderen voor een behandeling aan haar tanden (notities CGVS 20/19006, p.3). Zij verbleven toen in een huurhuis in Tirana. Verzoeker verklaarde hierna dat zijn echtgenote met hun jongste zoon na de gebeurtenissen van 2016 nog al eens was teruggekeerd omdat haar grootvader was overleden (notities CGVS 20/19006, p.3). Verzoeker haalde ten slotte aan dat verzoekster ook nog eens was teruggekeerd om met zijn advocaat te spreken (notities CGVS 20/19006, p.4). Verzoekster verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud dat ze in augustus 2020 voor het laatst naar Albanië was teruggekeerd samen met hun oudste zoon om een reispas voor hem aan te vragen en om hun advocaat raad te plegen en dat ze er toen maar één dag waren gebleven (notities CGVS 20/19006B, p.4-5). Zij sprak eveneens over haar reis naar Albanië in juli 2019 om haar tanden te laten behandelen en verklaarde dat ze nadien nog vier à vijf keer is teruggegaan, telkens voor een dag (notities CGVS 20/19006B, p.5). Uit voormelde verklaringen van verzoekers blijkt aldus duidelijk dat niet alle bezoeken van verzoekster en de kinderen aan Albanië, hoogst noodzakelijk waren, noch van korte duur. Het bezoek aan Albanië van enkele weken in de zomer van 2019, vond bovendien plaats op een moment dat het onderzoek naar verzoeker zijn betrokkenheid bij de moord op Pata al geruime tijd liep zodat niet kan worden volgehouden dat verzoekers het risico van een terugkeer toen niet ten volle correct konden inschatten. Verzoekers hun uitleg ter zake verandert dan ook niets aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat de terugkeer van verzoekster en de kinderen naar Albanië hun beweerd vrees voor de familie van Pata, evenals voor de effectieve moordenaars van Pata, ondermijnt.”

Zelfs indien aangenomen zou kunnen worden dat verzoekende partijen bij een terugkeer naar hun land van herkomst slachtoffer zouden kunnen worden van feiten gepleegd door de familieleden van de vermoorde persoon en/of de werkelijke daders achter de moord, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat verzoekende partijen in het geheel niet aantonen of aannemelijk maken dat zij in dit kader en zo zij daartoe de nodige stappen zouden ondernemen, zouden riskeren verstoken te blijven van de bescherming vanwege hun eigen, nationale autoriteiten. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissingen op geheel gerechtvaardigde wijze aangegeven:

“Voorts blijkt uit niets dat u en/of uw familieleden, indien jullie bij terugkeer naar Albanië werkelijk problemen zouden hebben met Nelgerts familie of met de personen die de moord op Nelgert hebben

gepleegd, geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Immers, voordat internationale bescherming kan verleend worden aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming, quod non in casu. U heeft immers nooit een klacht tegen hen ingediend. Jullie legden uit niet veel vertrouwen te hebben in de Albanese politie (CGVS, p. 19; p. 21; CGVS echtgenote, p. 7; p. 9). Deze rechtvaardiging volstaat niet. Dat individuele agenten corrupt zijn en met criminelen samenwerken, zoals uw echtgenote onder meer aanstipte en zoals ook blijkt uit een voorbeeld gegeven in de het artikel verschenen op Shqiptarja.com d.d. 22 november 2016 – toen Elton Cico werd vermoord in het bendeconflict waarin ook Nelgert Pata later het leven zou laten, was hij in het gezelschap van een politieagent – (CGVS echtgenote, p. 16-17; stuk 7), wordt op zich niet door het Commissariaat-generaal betwist. Dat individuen binnen de Albanese autoriteiten corrupt zijn – overal ter wereld worden de autoriteiten door corrupte elementen geïnfilteerd –, doet evenwel op zich geen afbreuk aan jullie beschermingsmogelijkheden in Albanië. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat Nelgerts vader, toen hij riep dat hij zou tonen hoe hij het zou regelen, door de politie uit de rechtszaal werd gezet (CGVS, p. 18; CGVS echtgenote, p. 10). U erkende tevens dat er gevallen zijn waarbij de politie wel degelijk goed haar werk doet (CGVS, p. 18): zo was uw vader een integer politieagent en toen u gevraagd werd of hij op een politiedienst van integere agenten heeft gewerkt, antwoordde u enkel dat hij op het werk geen problemen had gehad (CGVS, p. 20). Bovendien blijkt dat de agent die op het moment van de moord op Elton Cico in zijn gezelschap vertoefde, werd gearresteerd onder meer omdat hij bewijsmateriaal zou hebben achtergehouden en werden twee agenten, met name Haki Hasanbegaj en Gani Abazi die samenwerkten met Renato Caushi, een andere betrokkene in het bendeconflict, volgens een door jullie neergelegd persartikel gearresteerd (stuk 7). Voorts blijkt dat Nelgerts vader in het verleden opgepakt en onder meer voor prostitutie veroordeeld werd en een lang strafblad heeft (CGVS echtgenote, p. 10; stuk 7: artikel verschenen in Panorama, d.d. 21 november 2016). Ook blijkt Nelgert Pata, een notoir crimineel, in de gevangenis te hebben gezeten, hetgeen vooronderstelt dat hij door de (politie) autoriteiten aan een onderzoek werd onderworpen en werd gearresteerd (CGVS, p. 21; stuk 4; stuk 7: artikel verschenen in Panorama, d.d. 21 november 2016). Tevens ondernamen de Albanese autoriteiten verschillende acties om diverse andere criminelen die betrokken waren bij het bendeconflict waarin ook Nelgert betrokken was te vervolgen. Zo werd een arrestatiebevel tegen Jani Alijaj uitgevaardigd en werden Renato Caushi en Renato Millosi opgepakt (CGVS echtgenote, p. 10; p. 16; stuk 7). Uit het door u opgesteld schema om de problemen van Nelgert beter te begrijpen blijkt dat Redjan Rraja, ofschoon hij een familielid is van een parlamentslid van de regerende socialistische partij, in november 2019 werd gearresteerd.

(...)

Uit niets blijkt bijgevolg dat er door de Albanese autoriteiten niet zou worden opgetreden tegen de personen door wie u vreesde vermoord te zullen worden, en meer bepaald tegen (zwarte) criminelen die in bendeconflicten betrokken zijn (en die onder meer door de moeder van Nelgert Pata werden vermeld als zijnde verantwoordelijk voor de aanslag(en) op haar zoon (zie stuk 6)).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie._algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt in dit verband volledigheidshalve dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera’s in patrouillevoertuigen en van bodycamera’s bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke “legal aid clinics” opgericht. Informatie stelt

tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij soms zelfs hooggeplaatste functionarissen, nam toe. Zo zette het Ministerie van Binnenlandse Zaken een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit. Verder werd hierboven reeds verwezen naar verschillende andere initiatieven om corruptie in te dijken hetgeen het vertrouwen van de Albanese bevolking in de politie moet herstellen. Ook in dit verband kan er op het bestaan van onafhankelijke instellingen gewezen worden zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Voor zover de situatie waarin u betrokken zou zijn een bloedvete zou zijn – u sprak evenwel louter van een (mogelijke) wraaksituatie maar uw advocate wees er in haar schrijven d.d. 14 december 2020 op dat u betrokken bent in een bloedwraaksituatie –, kan hieraan ten overvloede nog toegevoegd worden dat uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus:

Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporaryalbania-characterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) bovendien blijkt dat, niettegenstaande rechtsvervolgning door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

U stipte weliswaar nog aan dat er een politieagent uit Fier ten gevolge van zijn problemen met een bende het land had moeten verlaten en in Zwitserland om internationale bescherming had moeten verzoeken omdat hij de neven van de ex-minister van Binnenlandse Zaken had vervolgd. U erkende evenwel dat het geval van die politieagent los stond van uw zaak (CGVS, p. 18; p. 22). Uw verklaringen over deze politieagent die moest vluchten kunnen de inhoud van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarnaar hierboven uitgebreid werd verwezen, dan ook niet weerleggen en kunnen niet besluiten tot de afwezigheid van doeltreffende bescherming vanwege de autoriteiten in Albanië.

Hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, is deze verplichting niet absoluut en kan dit niet worden begrepen als een resultaatsverbintenis (RvV nr. 190.522 van 8 augustus 2017). Zo houdt het begrip doeltreffende bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet niet in dat er op het grondgebied van het land geen machtsmisbruik mag worden vastgesteld maar moet dit worden begrepen als de verplichting voor deze staat om alles in het werk te stellen om deze feiten te voorkomen of te vervolgen en te bestraffen (CCE, arresten nr. 76466 van 5 maart 2012 en nr. 91669 van 19 november 2012). Met andere woorden, het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. Aangezien Albanië een beschermingssysteem heeft ingevoerd en het niet blijkt dat u er geen toegang toe kunt hebben, dient u te bewijzen dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. In casu is dit echter, zoals hierboven gebleken is, niet het geval. Overigens kan volledigheidshalve nog toegevoegd worden dat Saimir Tahiri, oud-minister van Binnenlandse Zaken, omwille van zijn hulp aan zijn criminele neven in 2019 definitief tot een gevangenisstraf werd veroordeeld. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.”

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zoals genoegzaam blijkt uit hetgeen hierboven wordt besproken, uit de stukken die verzoekende partijen hebben neergelegd, uit de informatie van het dossier en zoals andermaal duidelijk blijkt uit het artikel dat in het verzoekschrift wordt aangehaald inzake het feit dat de heer Caushi wordt gezocht en uit het bij de aanvullende nota van verzoekende partijen gevoegde artikel inzake het gegeven dat de heer Alijaj één van de meest gezochte personen van Albanië is, ondernemen de Albanese autoriteiten weldegelijk de nodige acties om de verschillende (zwarte) criminelen die betrokken zijn bij het betreffende bendeconflict op te sporen, te vervolgen en te bestraffen. Eveneens blijkt hieruit dat er wordt opgetreden tegen politieagenten en hooggeplaatsten die banden onderhouden met criminelen en criminele organisaties. Uit niets blijkt bijgevolg dat er door de Albanese autoriteiten, zo zulks nodig zou zijn in het geval van verzoekende partijen, niet zou worden opgetreden en geen bescherming zou worden geboden tegen de personen die verzoekende partijen beweren te vrezen.

In zoverre verzoekende partijen heden plots wel trachten voor te houden en aan te tonen dat het voorbeeld van de politieagent zoals verstrekt door verzoeker een link zou vertonen met hun zaak, dient te worden vastgesteld dat dit niet ernstig is. Eerder gaf verzoeker namelijk nog in niet mis te verstane bewoordingen aan dat dit geval volledig los stond van zijn zaak.

5.8.5. Waar verzoekende partijen voor het overige nog wijzen op de corruptie en georganiseerde misdaad in Albanië en waar zij op blote, algemene en eenvoudige wijze poneren dat de bescherming geboden door de Albanese autoriteiten in hun geval mogelijk onvoldoende doeltreffend of laattijdig zou zijn, dient verder te worden vastgesteld dat zij hiermee volledig voorbijgaan aan en op generlei wijze afbreuk doen aan de voormelde, pertinente en terechte motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissingen. Dat er in Albanië, onder meer op het vlak van de strijd tegen corruptie en georganiseerde misdaad, nog vooruitgang te boeken is en dat de in dit land geboden bescherming mogelijk niet in alle gevallen absoluut, daadwerkelijk en doeltreffend is en niet elk feit gepleegd door derden verhindert, betreffen gegevens die in de voormelde motivering en de landeninformatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening worden gebracht. Deze gegevens doen geen afbreuk aan het feit dat de Albanese autoriteiten, zoals duidelijk en genoegzaam blijkt uit de door verweerder gehanteerde landeninformatie en zoals door verzoekende partijen op generlei wijze wordt ontkracht of weerlegd, redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming bieden en dat verzoekende partijen zich, zo nodig en zo zij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, toegang kunnen verschaffen tot dergelijke bescherming.

Het voorgaande vindt bovendien duidelijke bevestiging in het feit op zich dat Albanië (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van

het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

5.8.6. De overige stukken die verzoekende partijen hebben ingediend, naast de reeds hoger besproken stukken en documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Verzoekende partijen weerleggen of betwisten deze redenen overigens niet. Deze redenen worden, gezien zij door verzoekende partijen niet worden weerlegd of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

"De door u in het kader van uw asielverzoek neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteit, uw nationaliteit, uw burgerlijke staat, uw verblijfsvergunningen in Italië en de Verenigde Staten, de beslissingen van de Dienst Vreemdelingenzaken inzake uw verblijf in België, de Italiaanse verblijfsvergunningen van uw kinderen en hun schoolgang in België staan hier immers niet ter discussie. Evenmin wordt getwijfeld aan de op Nelgert Pata gepleegde moord in de context van een ernstig bendeconflict, aan uw door de Albanese autoriteiten gevraagde uitlevering wegens medeplichtigheid aan deze moord, aan het oordeel van de Belgische justitie in dit verband, aan uw gevangenisverblijf in België, aan uw veroordeling door de rechtbank van Fier en aan uw beroep bij het Hof van Beroep van Vlora. Dat er een aantal problemen en schandalen zijn binnen het Albanese rechtswezen, zoals u aantoonde met verschillende in de pers verschenen artikels, wordt op zich niet betwist. U heeft evenwel niet in concreto aangetoond dat u in dit verband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou moeten koesteren.

(...)

Aan uw identiteit, uw nationaliteit en uw Italiaanse verblijfsvergunning, zoals aangetoond door uw documenten, wordt niet getwijfeld."

5.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoekende partijen geen substantiële redenen in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen en dient het beroep te worden verworpen.

5.10. Gelet op het voorgaande, beroepen verzoekende partijen zich te dezen verder niet op dienstige wijze op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

5.11. Verzoekende partijen duiden voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van dit beginsel niet op dienstige wijze aangevoerd.

5.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET